

ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΑΘΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

Ομάδα Εργασίας 1 :Ηλίας Μπερδέκλης
Μάριος Πριντίδης

Ομάδα Εργασίας 2 :Θεοδωρακόπουλος Βασίλειος
Κωνσταντόπουλος Δημήτριος
Καραδήμας Πέτρος

Ομάδα Εργασίας3: Δημήτρης Παντελόπουλος
Γιώργος Καλογερόπουλος

Ομάδα Εργασίας4 :Ανδριανοπούλου Μαρία
Καλογεροπούλου Βιβή
Γεωργακοπούλου Κωνσταντίνα

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ :

Ολυμπιακά αθλήματα και ντόπινγκ

ΤΑΞΗ : Β Λυκείου Ανδρούσας

ΜΑΘΗΜΑ : Ερευνητική Εργασία

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : Λαμπρόπουλος Γεώργιος

Ομάδα Εργασίας :

Ηλίας Μπερδέκλης

Μάριος Πριντίδης

Οι **Ολυμπιακοί αγώνες** ήταν μία σειρά αθλητικών αγώνων μεταξύ εκπροσώπων των πόλεων-κρατών και ένας από τους πανελλήνιους αγώνες στην Αρχαία Ελλάδα. Οι Ολυμπιακοί αγώνες ήταν η πιο σημαντική διοργάνωση της αρχαίας Ελλάδας και διεξάγονταν στην Αρχαία Ολυμπία κάθε τέσσερα χρόνια, από το 776 π.Χ.. Στα Ολύμπια έπαιρναν μέρος αθλητές από όλη την Ελλάδα (και αργότερα από άλλα μέρη) και σταδιακά απέκτησαν ιδιαίτερη αίγλη. Η διοργάνωσή τους γινόταν μέχρι το 393 όταν ο αυτοκράτορας Θεοδόσιος απαγόρευσε την διεξαγωγή τους. Από το 1896, αναβίωσαν με την ονομασία Ολυμπιακοί Αγώνες και διεξάγονται ως διεθνείς αγώνες, γνωστοί και ως Θερινοί Ολυμπιακοί.

Αρχή

Στην ιστορική εποχή οι Ολυμπιακοί αγώνες διεξάγονταν μετά το θερινό ηλιοστάσιο κάθε τέσσερα χρόνια. Η τετραετία αυτή ονομαζόταν «*πενθετηρίς*» επειδή οι αρχαίοι συμπεριλάμβαναν και τα δύο έτη της διοργάνωσης, που σημάδευαν την αρχή και το τέλος της περιόδου. Οι πενθετηρίες ονομάζονταν με τον αύξοντα αριθμό της εκάστοτε Ολυμπιάδας και χρησίμευαν ως χρονική αναφορά. Ο πρώτος καταγεγραμμένος εορτασμός των Ολυμπιακών Αγώνων στην αρχαιότητα ήταν στην Ολυμπία, το 776 π.Χ., δηλαδή η πρώτη πενθετηρία ξεκινά το καλοκαίρι του 775 π.Χ., σύμφωνα με το σημερινό ημερολόγιο.

Είναι σχεδόν σίγουρο ότι αυτή δεν ήταν και η πρώτη φορά που γίνονταν οι Αγώνες. Τότε οι Αγώνες ήταν μόνο τοπικοί και διεξαγόταν μόνο ένα αγώνισμα, η κούρσα του σταδίου. Ο Πausanias μνημονεύει τους κατοίκους της Ήλιδας, οι οποίοι από τα πανάρχαια χρόνια είχαν κτίσει ναό προς τιμή του Κρόνου. Όταν γεννήθηκε ο Δίας, οι Ιδαιοί Δάκτυλοι ήρθαν από την Κρήτη στην Ήλιδα και έκαναν αγώνα δρόμου για να διασκεδάσει λίγο ο βρεφικός Δίας. Ο μεγαλύτερος από αυτούς, ο Ηρακλής (όχι ο συνώνυμος ήρωας), έβαλε τους άλλους αδερφούς του, τον Παιωναίο, τον Επιμήδη, τον Ιάσιο και τον Ίδα να τρέξουν, και μετά τη λήξη των αγώνων, ο Ιδαίος Ηρακλής στεφάνωσε τους νικητές με κλαδί άγριας ελιάς, ένα δέντρο που είχε φέρει

από την χώρα των Υπερβορείων. Ο αγώνας αυτός θεωρείται έτι είναι η μυθική παράδοση των Ολυμπιακών αγώνων και χρονολογείται στα τέλη της 2ης χιλιετίας π.Χ..

Σύμφωνα με τον ίδιο μύθο, ο Ιδαίος Ηρακλής ήταν εκείνος που έδωσε το όνομα *Ολύμπια* στους αγώνες αυτούς. Σύμφωνα με έναν άλλο μύθο, στην τοποθεσία αυτή πάλεψε ο ίδιος ο Δίας με τον Κρόνο για την εξουσία της Γης, ενώ ένας τρίτος μύθος συμπληρώνει ότι μετά την μάχη αυτή, διεξάχθηκαν οι πρώτοι Ολυμπιακοί αγώνες προς τιμήν και εορτασμό της έκβασης της μάχης και της νίκης του Ολύμπιου Δία. Στους αγώνες αυτούς πήραν μέρος οι Ολύμπιοι θεοί, και μάλιστα ο Απόλλων νίκησε τον Ερμή και τον Άρη στο τρέξιμο και την πυγμαχία αντίστοιχα. Αυτά σύμφωνα με τον Πausανία.

Ήλιδα και Πίσα

Από τότε πέρασαν πολλά χρόνια, ώσπου ο Κλύμενος, απόγονος τους Ιδαίου Ηρακλή, πενήντα χρόνια μετά τον κατακλυσμό του Δευκαλίωνα εγκαταστάθηκε στην Ολυμπία. Ο Κλύμενος έγινε βασιλιάς και επανίδρυσε τους Ολυμπιακούς αγώνες. Νικήθηκε όμως από τον Ενδυμίωνα γιό του Αέθλιου, ο οποίος με την σειρά του ανέβηκε στον θρόνο. Ο γιος του Ενδυμίωνα έκανε με την Σελήνη πενήντα κόρες, οι οποίες από τότε αντιπροσωπεύουν τους πενήντα μήνες (πενήντα σελήνες, ή φεγγάρια) που σχηματίζουν την εορταστική πενθετηρίδα, και για αυτό οι Ολυμπιακοί αγώνες διεξάγονταν κάθε τέσσερα χρόνια. Ο Ενδυμίων όρισε έναν αγώνα δρόμου με βραβείο τον θρόνο. Στον αγώνα αυτό πήραν μέρος οι τρεις γιοί του, ο Παίων, ο Επειός και ο Αιτωλός. Νίκησε ο Επειός, ο οποίος παραχώρησε το βραβείο στον γιο του και ονοματοδότη της περιοχής της Ήλιδας, τον Ηλείο. Την ίδια εποχή, στην κοντινή Πίσα κυβερνούσε ο Αιτωλικής καταγωγής βασιλιάς Οινόμαος. Πιθανώς οι Ολυμπιακοί αγώνες της εποχής αυτής να διοργανώνονταν βάση της Ολυμπιακής εκεχειρίας, μιας συμφωνίας ειρήνης που είχαν κλείσει ο Ίφιτος από την Ήλιδα, ο Λυκούργος από την Σπάρτη και ο Κλεοσθένης από την Πίσα, αφού σύμφωνα με τον Πausανία, η συμφωνία αυτή φυλασσόταν στον ναό της Ήρας στην Ολυμπία. Η ιερή εκεχειρία όριζε σε όλες τις ελληνικές πολιτείες τη μη κατάκτηση της Ολυμπίας αλλά και τη διακοπή κάθε πολεμικής εχθροπραξίας όταν άρχιζε η περίοδος των αγώνων. Μόλις έμπαινε ο μήνας των αγώνων, την εκεχειρία αυτή τη διαλαλούσαν σε όλους τους ελληνικούς δήμους ειδικοί κήρυκες που τους όριζαν οι επιμελητές του ιερού της Ηλείας.

Θέσπιση των αγώνων

Με την πάροδο του χρόνου, ο θεσμός της Ολυμπιακής εκχειρίας και των Ολυμπιακών αγώνων έγιναν όλο και πιο δημοφιλής σε όλο τον Ελλαδικό χώρο. Ενώ αρχικά στους αγώνες έπαιρναν μέρος μόνο κάτοικοι της Ήλιδας, σταδιακά διευρύνθηκε ο κανονισμός, ώστε να επιτρέπονται αθλητές από την Αρκαδία, την Λακεδαίμονα και την Μεσσηνία, ακόμα και από όλη την Πελοπόννησο και τα Μέγαρα. Ακολούθησαν οι εκτός Πελοποννήσου πόλεις των Αθηνών και της Ιωνίας. Μέχρι τον 4ο αι. μ.Χ. όπου και σημειώνεται το τέλος των Ολυμπιακών αγώνων, η συρροή των αθλητών από όλα τα μέρη ήταν μεγάλη. Από τις Αποικίες στην Σικελία και την Μικρά Ασία, την Ρόδο, από την Αίγυπτο (ιδίως την Αλεξάνδρεια), την Κυρήνη και την Φοινίκη, αλλά και από την Ρωμαϊκή αυτοκρατορία έρχονταν αθλητές για να αγωνιστούν στην Ολυμπία. Τελευταίος Ολυμπιονίκης ήταν ο Αρμένιος Αρσακιάδης Artavazd (ή Varaztad).

Από την 37η Ολυμπιάδα (632 π.Χ.) αρχίζουν να παίρνουν μέρος έφηβοι. Ο έφηβος Δαμίσκος από την Μεσσηνία κερδίζει στην 103η Ολυμπιάδα (368 π.Χ.) τον αγώνα δρόμου σε ηλικία δώδεκα ετών.

Η παρακολούθηση των αγώνων επιτρεπόταν σε όλους, ελεύθερους και δούλους, ακόμα και βάρβαρους. Μονάχα απαγορευόταν αυστηρά στις γυναίκες, ίσως γιατί ορισμένοι αθλητές αγωνίζονταν γυμνοί. Για όποια μάλιστα τολμούσε να παραβεί τη διαταγή αυτή, υπήρχε η ποινή του θανάτου. Ωστόσο, μία γυναίκα που ανήκε σε σπουδαία αθλητική οικογένεια και λαχταρούσε να καμαρώσει νικητές μέσα στο στάδιο τους δικούς της, δε δίστασε να ντυθεί άντρας και να περάσει μέσα στους θεατές των αγώνων. Ήταν η Καλλιπάτειρα, κόρη του περίφημου Ρόδιου Ολυμπιονίκη Διαγόρα, αδελφή και μητέρα επίσης νικητών στις Ολυμπιάδες. Αυτή ακριβώς η συγγενεία της με ξεχωριστούς αθλητές έκανε ίσως τους Ελλανοδίκες να της συγχωρήσουνε την παράβαση και να της επιτρέψουνε τιμητικά να παρακολουθήσει τους αγώνες.

Επίσης σημειώνεται μεμονωμένα και τιμήση γυναικών, πράγμα που δεν ήταν σύνηθες φαινόμενο, αφού η συμμετοχή ήταν καθαρά ανδρικό προνόμιο. Στα ιππικά αθλήματα της αρματοδρομίας και της ιππασίας όμως το βραβείο πήγαινε στον ιδιοκτήτη του αλόγου, που δεν ήταν αναγκαστικά ο ίδιος ο ιππέας που έπαιρνε μέρος. Έτσι έχουμε την Σπαρτιάτιδα Κυνίσκα, θυγατέρα του Αρχίδαμου και αδερφή του Αγησίλαου, που τιμήθηκε με το κλαδί ελιάς και στην οποία έκτισαν ηρώο και αφιέρωσαν ανδριάντες.

Συχνά μπορούσε κάποιος ν' ανακηρυχθεί Ολυμπιονίκης χωρίς να αγωνιστεί έγκαιρα στο στάδιο ή δίσταζε να λάβει μέρος από φόβο μη νικηθεί. Τέλος, σε περίπτωση που ο αριθμός των αγωνιστών σε κάποιο άθλημα ήτανε περιττός, απόμεινε μετά την κλήρωση των ζευγαριών ένας αθλητής που λεγόταν έφεδρος. Αυτός περίμενε με

ακμαίες τις σωματικές του δυνάμεις να συναγωνιστεί μ' εκείνον που ύστερα από αλλεπάλληλους αγώνες θα είχε καταβάλει τους άριστους από κάθε ζεύγος αθλητών.

Τα αγωνίσματα

Αγώνες δρόμου

Ο απλός αγώνας δρόμου, το «στάδιον» ήταν το πρώτο αγώνισμα που καθιερώθηκε. Μέχρι τους 15ους Ολυμπιακούς αγώνες οι αθλητές που έπαιρναν μέρος φορούσαν μια μικρή ποδιά, ενώ αργότερα αγωνίζονταν εντελώς γυμνοί, επιδεικνύοντας την επίδοσή τους στο πολεμικό βιάδισμα και τρέξιμο. Τέρμα ήταν το σημείο που βρίσκονταν το βραβείο, ενώ οι θεατές στέκονταν δεξιά και αριστερά κατά μήκος της αμμώδους διαδρομής που είχε μήκος εξακοσίων Ολυμπιακών ποδιών (περ. 192 μέτρα). Οι αθλητές ανταγωνίζονταν σε ομάδες τεσσάρων. Οι επί μέρους νικητές ανταγωνίζονταν μεταξύ τους, επίσης σε ομάδες τεσσάρων. Στον «δίαυλο» οι αθλητές έτρεχαν την διπλή διαδρομή επιστρέφοντας στο σημείο της αφετηρίας, ενώ στον «δόλιχο» η διαδρομή ήταν δώδεκα «δίαυλοι», δηλαδή 24 «στάδια». Η διαδρομή του «οπλίτη δρόμου» είχε μήκος δύο «σταδίων», και οι πολεμιστές αρχικά φορούσαν τον πλήρη εξοπλισμό (περικεφαλαία, κνημίδες, ασπίδα) και αργότερα ήταν γυμνοί και κρατούσαν μόνο ασπίδα.

Οι έφηβοι αγωνίζονταν μόνο στο απλό «στάδιο», δηλαδή στον αγώνα δρόμου μιας διαδρομής. Ο Πausανίας μνημονεύει επίσης τον αγώνα δρόμου των «Ηλείων παρθένων», οι οποίες έπαιρναν μέρος ντυμένες με έναν κοντό χιτώνα, τον δεξιό ώμο γυμνό και τα μαλλιά λυτά.

Πάλη

Η πάλη ήταν πολύ δημοφιλές άθλημα. Σύμφωνα με τον μύθο ο Θησέας ήταν αυτός που ανακάλυψε την τεχνική της πάλης, έτσι ώστε ο νικητής να μην είναι εξαρτημένος μόνο από την φυσική του σωματική δύναμη, αλλά από την τεχνική, την ευελιξία και την γρηγοράδα των κινήσεών του. Ο έφηβος Κρατίνος απέκτησε φήμη όχι μόνο για την νίκη του, αλλά και για την καλαισθησία των κινήσεων του.

Στην πάλη διακρίνουμε δύο αγωνίσματα. Στο πρώτο ο αθλητής είχε σκοπό να ρίξει τον αντίπαλο τρεις φορές με τους ώμους στο χώμα, ενώ στο δεύτερο ο αγώνας συνεχιζόταν ακόμα και στο έδαφος, μέχρι που ο νικημένος αναγκαζόταν να παραδεχτεί την ήττα του σηκώνοντας το χέρι.

Πυγμαχία

Η πυγμαχία ήταν βίαιο και συχνά θανατηφόρο αγώνισμα. Τα χέρια ήταν ενισχυμένα με χοντρά δερμάτινα λουριά από τον αγκώνα μέχρι τις γροθιές, ενώ τα δάχτυλα έμεναν ακάλυπτα για να κλείνουν σχηματίζοντας γροθιά. Τα λουριά μπορεί να ήταν ενισχυμένα με μικρούς μολυβένιους βόλους ή καρφιά. Σε περίπτωση που ο αγώνας κρατούσε πολύ ώρα χωρίς νικητή, οι αγωνιστές έπρεπε να κάνουν την ονομαζόμενη «κλίμακα». Δηλαδή οι πυγμάχοι στέκονταν ακίνητοι χωρίς να αμύνονται ή να αποφεύγουν το χτύπημα, ενώ εναλλακτικά αντάλασσαν χτυπήματα μέχρι που ένας από τους δυο κατέρρεε. Αν και πολλές μαρτυρίες έχουμε για τα φοβερά και αιματηρά τραύματα του αγωνίσματος, η τέχνη της πυγμαχίας ήταν άλλη. Νικητής ήταν αυτός που κατόρθωνε να μην χτυπηθεί. Ακόμα καλύτερα ήταν αυτός που κατόρθωνε να μην χτυπηθεί αλλά ούτε και να χτυπήσει τον αντίπαλο, κάνοντάς τον απλά να καταρρεύσει εξουθενωμένος από τις άκαρπες επιθετικές προσπάθειές του.

Παγκράτιο

Το δυσκολότερο άθλημα στους Ολυμπιακούς αγώνες ήταν αναμφισβήτητο το παγκράτιο. Ήταν συνδυασμός της πάλης και της πυγμαχίας. Ο νικητής έπρεπε να νικήσει συνδυάζοντας την ευελιξία αλλά και την δύναμη της γροθιάς, συμβολίζοντας έτσι τον ηρωικό αγώνα του άοπλου πολεμιστή στην μάχη. Σε αντίθεση με την καθεαυτού πυγμαχία, οι αθλητές του παγκρατίου αγωνίζονταν με γυμνά χέρια και δεν χτυπούσαν με την γροθιά, αλλά με τα δάχτυλα της πυγμής. Δυο θρυλικοί αθλητές του παγκρατίου έμειναν στην ιστορία, ο Θεαγένης και ο Πολυδάμας.

Πένταθλο

Το πένταθλο αποτελείτο από πέντε επί μέρους αγωνίσματα, *τροχάδην, άλμα, πάλη, δισκοβολία και ακόντιο*. Οι αθλητές του πένταθλου ήταν φημισμένοι για την καλαισθησία του αρμονικά γυμνασμένου σώματός τους. Η διεξαγωγή του πένταθλου άρχιζε με την ρίψη δίσκου ή με το άλμα, και συνέχιζε με την ρίψη ακοντίου, τον αγώνα δρόμου και την πάλη. Η προκαταρκτική εξάσκηση που γινότανε στα αθλητικά γυμναστήρια συμπεριλάμβανε τέσσερις κατηγορίες άλματος, το *άλμα ύψους* (επί τόπου), *άλμα ύψους* (με φόρα), *άλμα μήκους* και *άλμα βάθους*, ενώ στους Ολυμπιακούς αγώνες μνημονεύεται μόνο το **άλμα** μήκους. Το άλμα συνοδευόταν από τους ήχους της φλογέρας που έπαιζε το «*Πύθιο άσμα*». Η εκκίνηση γινόταν από μια ελαστική σανίδα, τον «*βατήρα*», ενώ οι αθλητές χρησιμοποιούσαν ένα βοηθητικό όργανο, τους «*αλτήρες*». Ο κανονισμός του αθλήματος επέβαλε στον αθλητή να προσγειωθεί όρθιος και να σταθεί ακίνητος ακριβώς στο σημείο της επαφής του με το έδαφος. Το σημείο της πιθανής προσγειώσης ήταν ανασκαμμένο για να είναι το

χώμα λίγο πιο μαλακό. Συχνά συναντάμε σε σχετικές αγγειογραφίες την αξίνα η οποία χρησίμευε για την εκσκαφή του σκληρού από την ξηρασία καλοκαιρινού εδάφους, ή για να σημαδεύουν στο χώμα την επίδοση. Η **δισκοβολία** ήταν αγώνισμα βολής που εξελίχτηκε από την ρίψη πέτρας στην μάχη, και διεξάγονταν αρχικά με απλές πέτρες κάπως μεγάλων διαστάσεων, όπως συμπεραίνουμε από ένα αρχαιολογικό εύρημα στον χώρο της Ολυμπίας. Ο Όμηρος μνημονεύει επίσης τον λίθινο δίσκο των Φαιάκων. Η τεχνική ρίψης δίσκου είναι απαθανατισμένη σε πολλές αγγειογραφίες, ανάγλυφα και ανδριάντες, το πιο φημισμένο από αυτά είναι ο παγκόσμιος γνωστός δισκοβόλος του Μύρωνα. Το **ακόντιο** ήταν επίσης εμπνευσμένο από το αντίστοιχο πολεμικό ή κυνηγετικό όπλο, αν και στην προκειμένη μορφή ήταν ειδικά κατασκευασμένο για αποκλειστική αθλητική χρήση. Ήταν κοντύτερο, λεπτότερο και ελαφρότερο, ενώ κατέληγε σε μακρύ μυτερό άκρο. Στην μέση του κονταριού ήταν προσαρμοσμένη η «αγκύλη», που ήταν λουράκι ή θηλιά για να υποβοηθάει τον αθλητή στην εξακόντισή του, χωρίς όμως να είναι εξακριβωμένη η ακριβής λειτουργία της αγκύλης. Επίσης δεν είναι γνωστό αν το ακόντιο ήταν άθλημα βολής ή σκοποβολής. Τα αγωνίσματα **δρόμου** και **πυγμαχίας** παρουσιάστηκαν πιο πάνω.

Αρματοδρομία

Η αρματοδρομία διεξάγονταν σε ιδιαίτερο στάδιο, το «*ιπποδρόμιο*», αγνώστων σήμερα διαστάσεων. Το μοναδικό ιπποδρόμιο που διασώζεται σήμερα στην Ελλάδα βρίσκεται στο Λυκαίο όρος και έχει μήκος 300 μέτρα, ή ενάμιση σταδίου, και πλάτους εκατό μέτρων. Το ιπποδρόμιο της Ολυμπίας πρέπει κατά τα λεγόμενα του Πausανία να είχε μεγαλύτερο πλάτος. Ο μηχανισμός εκκίνησης ήταν εφεύρεση του Κληοίτα, την οποία τελειοποίησε ο Αριστείδης. Στο ένα άκρο του ιπποδρομίου ήταν κτισμένος ο στρογγυλός βωμός του Ταράξιππου, αφού τα άλογα πάθαιναν απροσδόκητα πανικό όταν περνούσαν από το σημείο αυτό.

Σημασία των αγώνων

Από το 776 π.Χ. και μετά οι Αγώνες, σιγά-σιγά, έγιναν πιο σημαντικοί σε ολόκληρη την αρχαία Ελλάδα φτάνοντας στο απόγειο τους κατά τον 6ο και 5ο αι. π.Χ.. Οι Ολυμπιακοί είχαν επίσης θρησκευτική σημασία αφού γίνονταν προς τιμή του θεού Δία, του οποίου το τεράστιο άγαλμα στεκόταν στην Ολυμπία. Ο αριθμός των αγωνισμάτων έγινε είκοσι και ο εορτασμός γινόταν στην διάρκεια μερικών ημερών. Οι νικητές των αγώνων θαυμάζονταν και γίνονταν αθάνατοι μέσα από ποιήματα και αγάλματα. Το έπαθλο για τους νικητές ήταν ένα στεφάνι από κλαδί ελιάς.

Πρόγραμμα διεξαγωγής των αγώνων

Αρχικά οι Ολυμπιακοί αγώνες διαρκούσαν μια ημέρα μόνο. Αργότερα, το πρόγραμμα διευρύνθηκε και εμπλουτίστηκε με πλήθος αθλημάτων και πανηγυρικών εκδηλώσεων που συνόδευαν την εορτή, διαρκείας πέντε ημερών, στην οποία συνέρρεε πλήθος αθλητών και θεατών. Ο Πausanias αναφέρει ως αιτία την διεξαγωγή των 77ών Ολυμπιακών αγώνων (472 π.Χ.), όταν η αρματοδρομία και το πένταθλο είχαν αργοπορήσει τόσο πολύ, που το παγκράτιο άρχισε καθυστερημένα και διήρκεσε μέχρι τις νυκτερινές ώρες, με αποτέλεσμα να νικήσει ο Αθηναίος Καλλίας. Τότε αποφασίστηκε η πολήμερη διεξαγωγή των αγώνων και καθιερώθηκε το πενήνήμερο πρόγραμμα ως εξής. Οι τελετές άρχιζαν την 11η ημέρα του μήνα και διαρκούσαν μέχρι την 15η ημέρα, έτσι ώστε η νύχτα της τέταρτης μέρας των αγώνων να λούζεται στο φως της πανσέληνου. Σύμφωνα με το σημερινό ημερολόγιο η έναρξη των αγώνων γίνονταν περίπου στα τέλη Ιουνίου, αρχές Ιουλίου. Η πρώτη ημέρα ήταν αφιερωμένη στους θεούς. Η σημαντικότερη εναρκτήρια σπονδή ήταν προς τιμή του Ολυμπίου Διός, και γινόταν από εκπροσώπους της πόλης της Ήλιδας. Ακολουθούσε ο όρκος των αθλητών, προπονητών και ελλανοδικών (δηλαδή των διαιτητών που θα έκριναν τα αποτελέσματα των αγώνων), κατά τον οποίο γινόταν θυσία, ενώ οι διαιτητές έβγαζαν λόγο απευθυνόμενοι στους αγωνιστές. Όσο για τους ανήλικους νέους που έπαιρναν μέρος, ορκίζονταν οι πατέρες ή οι πιο μεγάλοι αδελφοί τους. Επίσης, οι αθλητές και τα άλογα εξετάζονταν για να κριθεί η συμμετοχή τους και για να κληρωθούν στις ομάδες που θα έπαιρναν μέρος. Το πρόγραμμα της πρώτης ημέρας κατέληγε σε γενική φαγοπότι γνωριμίας ενώ την ίδια μέρα γινότανε και η ευγενική άμιλλα για την ανάδειξη των καλύτερων κηρύκων και σαλπικτών. Αυτοί που κέρδιζαν, λάβαιναν το τιμητικό προνόμιο ν' αναγγέλλουν και να εκφωνούνε τα ονόματα των Ολυμπιονικών την ώρα των βραβείων. Την πρώτη μέρα των αγωνισμάτων, πριν από τα χαράματα γέμιζαν οι κερκίδες, αφού με τις πρώτες ηλιαχτίδες ξεκινούσαν τα πρώτα αγωνίσματα. Τη δεύτερη, τρίτη και τέταρτη μέρα των αγώνων διεξάγονταν τα αγωνίσματα, ενώ η τελευταία μέρα ήταν αφιερωμένη στις τελετές, πομπές και στις θυσίες στους θεούς. Την τελευταία μέρα των Ολυμπιακών αγώνων γινόταν η απονομή των στεφάνων. Ένας νεανίας έκοβε με χρυσό ψαλίδι τα κλαδιά της ελιάς από το ιερό δέντρο. Με την απονομή του στεφανιού αναγγέλλονταν το όνομα του αθλητή, μαζί με αυτό του πατέρα του και της πατρίδας του και γινόταν αθάνατο σε όλες τις τότε Ελληνικές πόλεις. Οι νικητές έδιναν δώρα στους θεούς, καθένας με τις δυνατότητές του για να τους ευχαριστήσουν για την υψηλότερα των τιμών. Ακολουθούσαν πομπές και γενικό φαγοπότι, συνοδευόμενο από τραγούδι και μουσική, τα «επινίκια».

Η **Ολυμπιακή σημαία**, το σύμβολο των Ολυμπιακών Αγώνων έχει πέντε συμπλεκόμενους μεταξύ τους κύκλους χρώματος μπλε, κίτρινου, μαύρου,

πράσινου, κόκκινου σε ένα λευκό υπόβαθρο. Το λευκό πλαίσιο αναπαριστά το γεγονός πως οι αθλητές θα αγωνιστούν με τίμια μέσα, και ο σκοπός τους είναι αγνός: Ο αγώνας αυτός καθ'αυτός.

Η σημαία των ολυμπιακών αγώνων έχει και ένα άλλο παγκόσμιο ενωτικό χαρακτήρα. Οι σημαίες της συντριπτικής πλειοψηφίας των κρατών του κόσμου αποτελούνται από τον συνδυασμό 2 ή περισσότερων χρωμάτων από τα έξι της ολυμπιακής σημαίας π.χ. Ελλάδα -> λευκό-μπλε , Ισπανία -> κίτρινο-κόκκινο , Η.Π.Α. -> λευκό-κόκκινο-μπλε κτλ.

Οι πέντε Ολυμπιακοί κύκλοι σχεδιάστηκαν το 1913, υιοθετήθηκαν το 1914 και παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αμβέρσας το 1920.

Η πρώτη Ολυμπιάδα και η Ελλάδα του 1896

Οι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες δεν θα μπορούσαν να αποτελέσουν εξαίρεση από τις κοινωνικές τάσεις της εποχής, την κυριαρχία της αγοράς σε κάθε δραστηριότητα. Αγώνες που έχουν κριτήριο και στόχο το κέρδος, αγορασμένοι από τους παγκόσμιους χορηγούς, αθλητές που στην ουσία ανήκουν σε κάποιες εταιρείες, οι οποίες επενδύουν σ' αυτούς ως χορηγοί και προσδοκούν να πολλαπλασιάσουν τις επενδύσεις τους... Καμιά σχέση με το ολυμπιακό ιδεώδες, το ολυμπιακό πνεύμα που επικαλούνται οι πλουσιοπάροχα ασχολούμενοι ως παράγοντες με το «κίνημα του ολυμπισμού»...

Εμείς σήμερα, κόντρα στους αγώνες της εμπορευματοποίησης, που πάντως καθηλώνουν την παγκόσμια κοινότητα, ακόμη και τους φτωχούς λαούς του τρίτου κόσμου, επιστρέφουμε στο χρόνο και παρουσιάζουμε κείμενα και εικόνες από τους πρώτους αγώνες της σύγχρονης εποχής, την πρώτη Ολυμπιάδα της Αθήνας, του 1896.

Στις 18 Ιουνίου 1894, σε συνέδριο που οργάνωσε ο βαρόνος Πιερ ντε Κουμπερτέν στο Παρίσι, ιδρύθηκε η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή και αποφασίστηκε η αναβίωση των Ολυμπιακών αγώνων. Έπειτα από επίσημη πρόταση του Έλληνα εκπροσώπου Δημητρίου Βικέλα στις 23 Ιουνίου του ίδιου έτους, ως τόπος διεξαγωγής των 1ων Ολυμπιακών Αγώνων ορίστηκε η Αθήνα.

Οι Θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες 1896, γνωστοί και ως Αγώνες της 1ης Ολυμπιάδας, μία διεθνής αθλητική διοργάνωση που διοργανώθηκε στην Αθήνα από τις 25 Μαρτίου μέχρι τις 3 Απριλίου (6 Απριλίου έως τις 15 Απριλίου με το νέο ημερολόγιο, που ίσχυε ήδη σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες). Ήταν οι πρώτοι Θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες της σύγχρονης εποχής.

Αν και ο αριθμός των αθλητών που πήραν μέρος ήταν μικρός, παρ' όλα αυτά η συμμετοχή ήταν η μεγαλύτερη μέχρι τότε σε αθλητική διοργάνωση. Οι Αγώνες είχαν μεγάλη επιτυχία και υπήρξε μεγάλη συμμετοχή του ελληνικού κοινού. Σημαντική

στιγμή για τους Έλληνες, η νίκη στο μαραθώνιο από τον Σπύρο Λούη. Ο πιο επιτυχημένος αθλητής των Αγώνων αναδείχθηκε ο Γερμανός παλαιστής και γυμναστής Καρλ Σούμαν.

Η έναρξη των Αγώνων της 1ης Ολυμπιάδας πραγματοποιήθηκε στις 6 Απριλίου 1896 (25 Μαρτίου με το παλιό ημερολόγιο που συνέπιπτε με τη Δευτέρα του Πάσχα για τους ορθοδόξους και με την εθνική επέτειο της ανεξαρτησίας της Ελλάδας).

Το Παναθηναϊκό Στάδιο ήταν κατάμεστο από 80.000 θεατές. Παρόντες ήταν ο βασιλιάς Γεώργιος Α', η σύζυγός του, βασίλισσα Όλγα και οι γιοι τους. Μετά την ομιλία του προέδρου της οργανωτικής επιτροπής, διαδόχου Κωνσταντίνου, ο βασιλιάς κήρυξε την έναρξη των Αγώνων με τα λόγια:

"Κηρύσσω την έναρξη των πρώτων Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας. Ζήτω το Έθνος, ζήτω οι Έλληνες".

Ακολούθησαν κανονιοβολισμοί και απελευθέρωση περιστεριών. Στη συνέχεια, εννέα μπάντες και χορωδία 150 ατόμων ερμήνευσαν τον Ολυμπιακό Ύμνο, σε σύνθεση του Σπύρου Σαμάρα και ποίηση του Κωστή Παλαμά. Ο ύμνος έγινε δεκτός με ενθουσιασμό από το κοινό.

Ακολούθησε η έπαρση της ελληνικής σημαίας και η ανάκρουση του εθνικού ύμνου από μπάντα όπου κυριαρχούσαν οι φλογέρες, και στη συνέχεια η παρέλαση των αθλητών.

Στο σημερινό αφιέρωμα παρουσιάζουμε γνωστές αλλά και άγνωστες φωτογραφίες από την πρώτη σύγχρονη Ολυμπιάδα της Αθήνας, την ανακατασκευή του Σταδίου, την προετοιμασία αλλά και τους αγώνες. Επίσης από την Ελλάδα της εποχής, με φωτογραφίες από την Αθήνα και τον Πειραιά, μιας Ελλάδας μακρινής, αλλά που μοιάζει πολύ πιο «καθαρή» από τη σημερινή της «προόδου».

Επίσης, στο πλαίσιο του αφιερώματος, αναδημοσιεύουμε στιχουργήματα του Γεωργίου Σουρή, που ύμνησε αλλά και σατίρισε την πρώτη σύγχρονη Ολυμπιάδα της Αθήνας από την εφημερίδα του, τον «Ρωμηό». Μάλιστα στις 30 Μαρτίου, λίγες ημέρες μετά την έναρξη, αφιέρωσε ολόκληρη την εφημερίδα του. Συμπεριέλαβε και στίχους αιχμηρούς και για τη μεγαλομανία μερικών παραγόντων, αλλά και την κουτοπονηριά των Ελλήνων που ήθελαν να πλουτίσουν με τους πολλούς επισκέπτες, αθλητές και θεατές, των αγώνων.

Ο Σουρής στις 6 Απριλίου 1896 αφιέρωσε ένα θριαμβευτικό ποίημα στον νικητή του μαραθωνίου Σπύρο Λούη, το οποίο και αναδημοσιεύουμε.

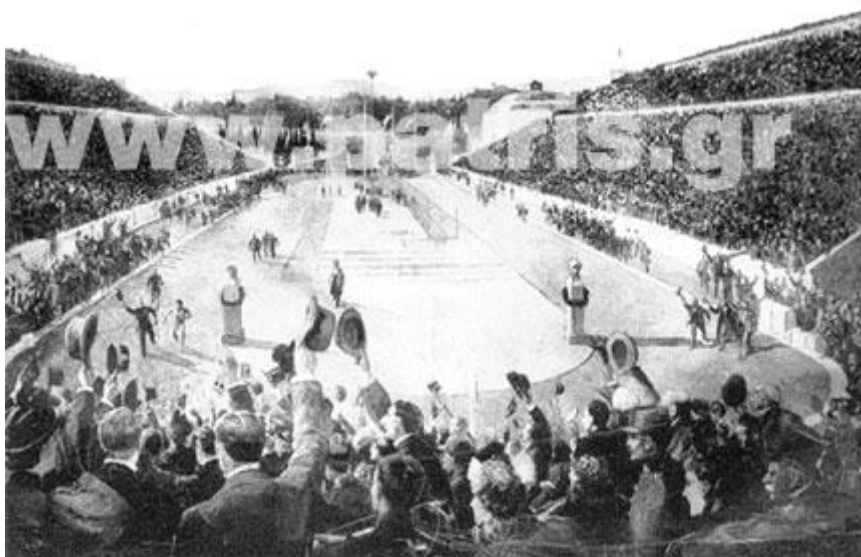
Οι φωτογραφίες προέρχονται από εκδόσεις – λευκώματα που κυκλοφόρησαν αμέσως μετά τους αγώνες, για να διαφημίσουν τη διοργάνωση, αλλά και τη φτωχή και μικρή Ελλάδα των τελευταίων χρόνων του 19ου αιώνα. Πρόκειται για την έκδοση «Η Ελλάς κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896», που εκδόθηκε το 1896 από τον Βλάση Γαβριηλίδη, ιδρυτή της εφημερίδας «Ακρόπολις» στο τυπογραφείο

της «Εστίας» κι επίσης το επίσημο χρονικό των Αγώνων «Die Olympischen Spiele 776 – 1896» που κυκλοφόρησε μέσα στο 1896 σε δύο τόμους, στα γερμανικά, το 1896, στο οποίο μάλιστα υπήρχε και σχετικό κείμενο του Πιέρ Ντε Κουμπερντέν. Και στα δύο έργα συμπεριελήφθησαν κείμενα κορυφαίων των ελληνικών γραμμάτων, όπως του Κωστή Παλαμά, του Αλέξανδρου Μωραϊτίδη, του Νικολάου Πολίτη, του Σπυρίδωνος Λάμπρου, του Άδωνι Κύρου, του Εμμ. Ροΐδη κ.ά.

Η εφημερίδα του Σουρή «Ο Ρωμηός» υπάρχει στις βιβλιοθήκες της Βουλής και του Πανεπιστημίου Πατρών, το έργο «Η Ελλάδα κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896» στη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Κρήτης, ενώ το χρονικό «Die Olympischen Spiele 776 – 1896», στη βιβλιοθήκη της Βουλής

Από την έναρξη των Αγώνων

Από τον τερματισμό του μαραθώνιου με τη νίκη του Λούη

Από την τελετή λήξης. Ο Λούης μπαίνει πρώτος στο Στάδιο επικεφαλής των Ολυμπιονικών

Εκδρομή Ολυμπιονικών μαζί με μέλη της βασιλικής οικογένειας στο Δαφνί. Στην πρώτη σειρά ο Σπύρος Λούης.

Έλληνες Ολυμπιονίκες σε ομαδική φωτογραφία. Όρθιοι: Κωνσταντινίδης, Φραγκούλης, Ορφανίδης, Γεωργιάδης. Καθιστοί: Μητρόπουλος, Πύργος, Καρασεβδάς

Έλληνες Ολυμπιονίκες σε ομαδική φωτογραφία. Όρθιοι: Κωνσταντινίδης, Φραγκούλης, Ορφανίδης, Γεωργιάδης.

Καθιστοί: Μητρόπουλος, Πύργος, Καρασεβδάς

Η Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων του 1896, με τον Δ. Βικέλα στο κέντρο

Από τους αγώνες της γυμναστικής

Από την εκκίνηση των 100 μέτρων

Αθλητές της ξιφασκίας

Ομάδα εργασίας:
Θεοδωρακόπουλος Βασίλειος
Κωνσταντόπουλος Δημήτριος
Καραδήμας Πέτρος

Ολυμπιακοί αγώνες 1896

Διοργανώθηκε στην Αθήνα από τις 25 Μαρτίου έως τις 3 Απριλίου 1896. Αν και ο αριθμός των αθλητών που πήραν μέρος ήταν μικρός, παρόλα αυτά η συμμετοχή ήταν η μεγαλύτερη μέχρι τότε σε αθλητική διοργάνωση. Οι Αγώνες είχαν μεγάλη επιτυχία και υπήρξε μεγάλη συμμετοχή του ελληνικού κοινού, ιδιαίτερα στο Παναθηναϊκό Στάδιο, το μοναδικό Ολυμπιακό στάδιο που χρησιμοποιήθηκε κατά τον 19ο αιώνα.

Σημαντική στιγμή για τους Έλληνες ήταν η νίκη του Σπύρου Λούη στον μαραθώνιο. Πιο επιτυχημένος αθλητής των Αγώνων αναδείχθηκε ο Γερμανός παλαιστής και γυμναστής Καρλ Σούμαν, ο οποίος κέρδισε συνολικά τέσσερα χρυσά μετάλλια.

Οι απόψεις αποκλίνουν σχετικά με το πόσοι, ποιοι και ποιών χωρών αθλητές έλαβαν μέρος στους Αγώνες. Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή αναφέρει ότι υπήρξαν συμμετοχές από 14 χώρες, χωρίς όμως να τις κατονομάζει.^[14] Κάποιες πηγές κάνουν λόγο για 12 (εξαιρούν τη Βουλγαρία και τη Χιλή), ενώ άλλες για 13 χώρες (εξαιρούν την Ιταλία). Ορισμένες, τέλος, περιλαμβάνουν και την Αίγυπτο λόγω της συμμετοχής του Δημητρίου Κάσδαγλη.

Οι Η.Π.Α. κέρδισαν τα περισσότερα χρυσά μετάλλια (11), ενώ η Ελλάδα κέρδισε συνολικά τα περισσότερα μετάλλια (46) καθώς και τα περισσότερα ασημένια (17) και χάλκινα (19) χάνοντας την πρώτη θέση στον πίνακα από τις Η.Π.Α. για ένα χρυσό μετάλλιο.

Ο **Σπύρος** (ή Σπυρίδων) **Λούης** (12 Ιανουαρίου 1873 – 26 Μαρτίου 1940) ήταν Έλληνας μαραθωνοδρόμος στους Ολυμπιακούς του 1896 και εθνικός ήρωας.

Γεννήθηκε στο Μαρούσι από φτωχή αγροτική οικογένεια. Ο πατέρας του ήταν νερουλάς τότε που ακόμα δεν υπήρχε κεντρική ύδρευση και ο Σπύρος τον βοηθούσε κουβαλώντας το νερό.

Ο Λούης έτρεξε τον μαραθώνιο σε χρόνο 2 ώρες, 58 λεπτά και 50 δεύτερα. Μετά τους Ολυμπιακούς γύρισε στο χωριό του και δεν πήρε μέρος σε κανέναν άλλο

αγώνα δρόμου. Έζησε μια ζωή ήρεμη, εργαζόμενος ως αγρότης, και αργότερα ως τοπικός αστυνομικός.

Ήταν χρυσός Ολυμπιονίκης στο γυμναστικό άλμα και με την Γερμανική ομάδα στο ομαδικό του δίζυγου και μονόζυγου. Επίσης πήρες μέρος και στην ελληνορωμαϊκή πάλη κατακτώντας το χρυσό μετάλλιο, στον τελικό νίκησε τον Τσίτα σε έναν αγώνα που διήρκεσε δύο ημέρες, την πρώτη μέρα αναβλήθηκε λόγω σκότους. Συμμετείχε και στο αγώνισμα της άρσης βαρών χωρίς να διακριθεί.

Ο **Καρλ Σούμαν** (Carl Schuhmann) (Μίνστερ 12 Μαΐου 1869 - Βερολίνο 24 Μαρτίου 1946) ήταν Γερμανός γυμναστής

1900

μία διεθνής αθλητική διοργάνωση που διεξήχθη το 1900 στο Παρίσι της Γαλλίας.

Το Ολυμπιακό πρόγραμμα στο Παρίσι περιείχε 19 αθλήματα με συνολικά 85 αγωνίσματα. Προστέθηκαν 13 νέα αθλήματα ενώ αφαιρέθηκε η άρση βαρών και η πάλη, αθλήματα τα οποία υπήρχαν στο πρόγραμμα των Ολυμπιακών της Αθήνας. Η κολύμβηση και η υδατοσφαίριση συμμετείχαν μαζί, ως άθλημα του υγρού στίβου.

Στους Αγώνες του 1900 δεν δόθηκαν χρυσά μετάλλια. Για την πρώτη θέση δόθηκε ασημένιο μετάλλιο και αντίστοιχα για τη δεύτερη χάλκινο μετάλλιο. Η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή όρισε αναδρομικά τα χρυσά, αργυρά και χάλκινα μετάλλια για όσους κέρδισαν την 1η, 2η και 3η θέση αντίστοιχα, προκειμένου να εξισώσει τους αρχικούς Ολυμπιακούς Αγώνες σύμφωνα με τα τρέχοντα βραβεία.

Στους ολυμπιακούς αγώνες του 1900 στο Παρίσι κέρδισε τέσσερις πρώτες νίκες. Στα 60 μέτρα με χρόνο 7.0 , στα 110 εμπόδια με επίδοση 15.4 , στα 200 εμπόδια με επίδοση 25.4 και στο μήκος με άλμα στα 7.18 ένα εκατοστό μπροστά από τον επίσης Αμερικανό Πίστεων.

Ο **Άλβιν Κρενζλάιν** (αγγλικά: Alvin Christian Kraenzlein) (12 Δεκεμβρίου 1876 - 6 Ιανουαρίου 1928)

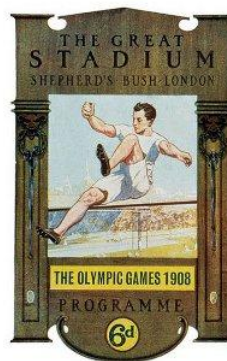
1904

Τους θεατές των αγώνων συγκίνησε ιδιαίτερα ο αμερικανός Αιζερ ο οποίος κατέκτησε στην γυμναστική 5 μετάλλια, αν και το ένα του πόδι ήταν ξύλινο. Στους αγώνες αυτούς ο Ν. Γεωργαντάς κατέκτησε το χάλκινο μετάλλιο στην δισκοβολία και ο Π. Καλούσης κατέλαβε την πρώτη θέση στην άρση βαρών, καταρρίπτοντας το παγκόσμιο ρεκόρ.

Οι Ολυμπιακοί αγώνες του 1904 αποφασίστηκε να γίνουν στην πόλη του Σικάγο. Τελικά με παρέμβαση του προέδρου των ΗΠΑ οι αγώνες έγιναν στο Σεντ Λούις γιατί η περίοδος τέλεσης των αγώνων συνέπιπτε με την εμπορική έκθεση της πόλης.

1908

Οι αγώνες τελικά έγιναν στο Λονδίνο όπου και είχαν πολύ καλή διοργάνωση, καλές επιδόσεις και συναγωνισμό. Πάνω από 100.000 θεατές παρακολούθησαν τους αγώνες σ' ένα επιβλητικό στάδιο και η συμμετοχή των αθλητών ήταν πολύ μεγάλη (1999 αθλητές και 36 γυναίκες από 23 χώρες). Αν και οι Βρετανοί έχουν την φήμη των

αμερόληπτων και δίκαιων κριτών υπήρχαν πολλά παράπονα ότι μεροληπτούσαν υπέρ της ομάδας τους. Νέα αγωνίσματα που εμφανίστηκαν τότε ήταν το χόκεϊ, η τοξοβολία, το πόλο με άλογα και το πατινάζ. Είναι η πρώτη Ολυμπιάδα όπου οι δηλώσεις συμμετοχής γίνονται σε εθνική και όχι σε ατομική βάση. Οι Βρετανοί σάρωσαν κυριολεκτικά στα μετάλλια κερδίζοντας 56 χρυσά έναντι 23 των Αμερικάνων και 8 των Σουηδών.

Το πρόσωπο των αγώνων: Στις 24 Ιουλίου έγινε ο μαραθώνιος δρόμος που κι αυτή τη φορά έμελλε όχι μόνο να συγκινήσει αλλά και να συγκλονίσει τους θεατές και να μείνει στην ιστορία σαν ο πιο πολυσυζητημένος. Ο Ντοράντο Πιέτρι, ήταν ένας μικρόσωμος οδηγός ταξί από το Κάπρι της Ιταλίας, πήρε την πρωτοπορία στον μαραθώνιο λίγο πριν λήξει η διαδρομή και μπήκε πανηγυρικά πρώτος στο στάδιο. Ο Τορόντο είχε όμως κουραστεί από την διαδρομή και δεν άντεξε ελάχιστα μέτρα πριν τερματίσει. Ο κόσμος που παρακολούθησε εμβρόντητος το τι γινότανε άρχισε ξαφνικά να τον χειροκροτεί. Δυστυχώς εαυτόν η βοήθεια που πήγαν να του προσφέρουν γιατροί και κριτές τον ακύρωσε εν αγνοία τους. Εν τω μεταξύ μέσα στο στάδιο μπαίνει ο Αμερικανός John Hanse. Οι Βρετανοί, μη θέλοντας Αμερικανό νικητή στον μαραθώνιο, βοήθησαν τον Τορόντο να τερματίσει πρώτος. Φυσικά η ομάδα των ΗΠΑ έκανε ένσταση. Ο Αμερικανός πήρε το χρυσό μετάλλιο και ο Τορόντο μπήκε στο νοσοκομείο. Η βασίλισσα Αλεξάνδρα, συγκινημένη από το δράμα του Ιταλού, τον επισκέφθηκε στο νοσοκομείο και του απένειμε χρυσό κύπελλο. Ο θρύλος του έγινε τραγούδι από τον Ιρβιγκ Μπέρλιν. Ο Τορόντο και ο Αμερικανός νικητής αναμετρήθηκαν άλλες δύο φορές σε μαραθώνιο δρόμο αργότερα, με νικητή τον Ιταλό. Ο Τορόντο έκανε μια λαμπρή καριέρα σαν αθλητής, αλλά δεν μπόρεσε να κατακτήσει την μεγαλύτερη δόξα για έναν αθλητή, το ολυμπιακό μετάλλιο.

1912

Αυτό επιβεβαιώθηκε περίτρανα με την Ολυμπιάδα της Στοκχόλμης. Οι συμμετοχές έφθασαν τις 28 χώρες και τους 2. 541 αθλητές. Οι αγώνες διεξήχθησαν σε ένα καινούργιο στάδιο από πέτρα γρανίτη με έντονα τα γοτθικά στοιχεία. Η επιτυχία μεγάλη παρά την αντίθεση του Κουμπερτέν στην συμμετοχή των γυναικών στα κολυμβητικά αγωνίσματα. Οι αμερικανοί επικράτησαν και πάλι στα αγωνίσματα του στίβου, αλλά οι σπουδαίοι αθλητές της Φιλανδίας με τις επιτυχίες τους στους δρόμους μέσων και μεγάλων αποστάσεων έδειξαν πως η κυριαρχία των Βορειοαμερικάνων τελείωνε. Η Ελλάδα εκπροσωπήθηκε από 30 αθλητές (5 του στίβου, 9 σκοπευτές, 13 οπλομάχοι, 1 παλαιστής και 2 κολυμβητές). Οι επιδόσεις των αθλητών δεν υπήρξαν καθόλου καλές με εξαίρεση το χρυσό μετάλλιο του Κ. Τσικληντήρα στο άλμα σε μήκος χωρίς φορά. Ο ίδιος αθλητής κατέλαβε και την τρίτη θέση στο ύψος χωρίς φόρα. Λίγους μήνες μετά την επιτυχία του ο θαυμάσιος αυτός αθλητής θα πεθάνει από μηνιγγίτιδα στην πρώτη γραμμή του μετώπου στην διάρκεια των Βαλκανικών πολέμων.

Η μορφή του εκπληκτικού ινδιάνου από τις ΗΠΑ Τζιμ Θορπ κυριάρχησε απόλυτα στους συγκεκριμένους αγώνες.

Στην αρχή ασχολήθηκε με το ράγκμπυ στο οποίο γνώρισε πολλές επιτυχίες.

Στη συνέχεια την προσοχή του τράβηξαν το πένταθλο και το δέκαθλο στα οποία αγωνίσματα και πρωταγωνίστησε στους Ολυμπιακούς της Στοκχόλμης. Στα αγωνίσματα του δεκάθλου πέτυχε επιδόσεις ικανές να του δώσουν τα χρυσά μετάλλια σε όλα τα αγωνίσματα που συναποτελούν το δέκαθλο.

1916

Μοιραία, οι απαιτήσεις ήταν αυξημένες για την πόλη που θα αναλάμβανε τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1916. Τη διοργάνωση διεκδίκησαν το Βερολίνο, η Αλεξάνδρεια, η Βουδαπέστη και το Κλίβελαντ. Η ΔΟΕ στη Σύνοδό της αποφάσισε παμψηφεί να λάβει το χρίσμα η πρωτεύουσα της Γερμανίας, η οποία υπερτερούσε σχεδόν σε όλους τους τομείς έναντι των τριών άλλων υποψηφίων. - See more at: <http://www.sigmalive.com/archive/sports/london+2012/507156#sthash.pXWMRMuH.dpuf>

Μάλιστα, στο Βερολίνο επρόκειτο να κάνει την εμφάνισή της και η λευκή Ολυμπιακή σημαία με τους πέντε κύκλους, που θα συμβόλιζε την ειρηνική συνύπαρξη των λαών των πέντε ηπείρων, καθώς εγκρίθηκε από τη ΔΟΕ το 1914. Όμως, τα μαύρα σύννεφα του πολέμου σκέπασαν την Ευρώπη, ο Α΄ Παγκόσμιος ξέσπασε και μοιραία οι Αγώνες ματαιώθηκαν.

1920 AMBERΣA

Οι αγώνες κράτησαν 5 μήνες (από τέλη Απριλίου μέχρι μέσα Οκτωβρίου) και συμμετοχή δήλωσαν 2.700 αθλητές και αθλήτριες από 29 χώρες σε 161 αγωνίσματα, η μεγαλύτερη μέχρι τότε συμμετοχή. Στην Αμβέρσα έκαναν την παρουσία τους και τα πρώτα χειμερινά ολυμπιακά αθλήματα όπως το καλλιτεχνικό πατινάζ και το χόκεϊ επί πάγου.

Οι αγώνες κράτησαν 5 μήνες (από τέλη Απριλίου μέχρι μέσα Οκτωβρίου) και συμμετοχή δήλωσαν 2.700 αθλητές και αθλήτριες από 29 χώρες σε 161 αγωνίσματα, η μεγαλύτερη μέχρι τότε συμμετοχή. Στην Αμβέρσα έκαναν την παρουσία τους και τα πρώτα χειμερινά ολυμπιακά αθλήματα όπως το καλλιτεχνικό πατινάζ και το χόκεϊ επί πάγου.

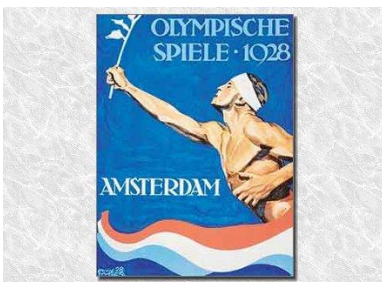
, στα 10 χλμ. δρόμου, στα 8 χλμ. κρος κάντρι και στον ομαδικό αγώνα κρος κάντρι ενώ πήρε και ένα αργυρό στα 5 χλμ. δρόμου. Το 1920 ήταν και η πρώτη φορά που η Φινλανδία παρέλασε με τη σημαία της, κάτι που είχε απαγορευτεί στις προηγούμενες διοργανώσεις επειδή βρισκόταν υπό Ρωσική κατοχή..

1924 Paris

Οι αγώνες της 8ης Ολυμπιάδας ήταν πιο επιτυχημένοι από εκείνους της 2ης σε πολλούς τομείς.

Οι φίλαθλοι γέμισαν το 65.000 θέσεων στάδιο Κολόμπ και απόλαυσαν αθλητικό θέαμα υψηλών επιδόσεων. Ο συνολικός αριθμός θεατών άγγιξε τις 625000. Ο αριθμός συμμετεχουσών χωρών έφτασε τις 14 και των αθλητών-αθλητριών τις 3092, τ' αθλήματα και τ' αγωνίσματα ανδρών τα 17 και 137 αντίστοιχα, τα δε αθλήματα και αγωνίσματα γυναικών τα 3 και 11 αντίστοιχα.

Οι αγώνες καλύφθηκαν από 1000 δημοσιογράφους. Σε αριθμό μεταλλίων οι τρεις πρώτες χώρες ήταν οι ΗΠΑ, η Φινλανδία και η διοργανώτρια χώρα, η Γαλλία. Η Ελλάδα δεν κατάφερε να πάρει νίκη σε κάποιο αθλητικό αγώνισμα, πήρε όμως σε καλλιτεχνικό.

ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ 1928

Η Γερμανία μετέχει για πρώτη φορά μετά το τέλος του Πολέμου στους Ολυμπιακούς Αγώνες κατακτώντας μάλιστα τα περισσότερα μετάλλια μετά την ομάδα των ΗΠΑ. Στους αγώνες μετείχαν 2.971

αθλητές από 46 χώρες.

Οι γυναίκες έλαβαν μέρος για πρώτη φορά στα αγωνίσματα του στίβου παρά την συνεχιζόμενη αντίθεση του Κουμπερτέν στην συμμετοχή τους. Η διοργάνωση των αγώνων ήταν απόλυτα επιτυχημένη εξαιτίας του ιδιαίτερου ζήλου που επέδειξαν οι Ολλανδοί. Το Ολυμπιακό Στάδιο που κατασκεύασαν στο Άμστερνταμ χωρητικότητας 40. 000 θεατών ήταν το πρώτο στάδιο του οποίου ο στίβος είχε συνολικό μήκος τετρακοσίων μέτρων.

Έθελ Κάδεργουντ

Η Καναδέζα αθλήτρια του ύψους κυριάρχησε στους αγώνες όχι μόνο με τις αθλητικές της επιδόσεις, αλλά και με την ομορφιά της, που την έκανε ιδιαίτερα δημοφιλή τόσο ανάμεσα στους θεατές όσο και στους φωτογράφους. Χαρακτηριστικό ήταν και το στυλ της.

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ 1932

Οι αγώνες του Λος Αντζελες είχαν πάρα πολύ μεγάλη προσέλευση κοινού. Την τελετή έναρξης την παρακολούθησαν πάνω από 100. 000 θεατές στο περίφημο στάδιο Κολοσσαίο, το οποίο χτίστηκε ειδικά για τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Οι συμμετοχές χωρών αλλά και αθλητών ήταν περιορισμένες συγκριτικά με την προηγούμενη Ολυμπιάδα του Άμστερνταμ, αφού η μεγάλη απόσταση από την Γηραιά Ήπειρο έκανε ιδιαίτερα δαπανηρή την μετακίνηση. Στις καινοτομίες των αγώνων πρέπει να συμπεριληφθεί και η κατασκευή για πρώτη φορά ολυμπιακού χωριού - το οποίο αποτελείτο από 700 σπιτάκια - στο οποίο διέμεναν στην διάρκεια των αγώνων μόνο οι αθλητές και όχι οι αθλήτριες οι οποίες στεγάστηκαν σε ξενοδοχεία.

Στέλα Γουόλς (Στανισλάβα Βαλασίεβιτς)

Μία πολύ δυναμική αθλήτρια, υπήρξε η πρώτη γυναίκα που στις 100 γυάρδες έσπασε το φράγμα των έντεκα δευτερολέπτων. Θα αγωνιζόταν ως αθλήτρια των ΗΠΑ αν δεν έμενε άνεργη. Τότε οι Πολωνοί της πρόσφεραν δουλειά στην πολωνική πρεσβεία στις ΗΠΑ, με την προϋπόθεση να αγωνιστεί με τη σημαία της Πολωνίας. Πήρε το χρυσό μετάλλιο στα 100μ με χρόνο 11.9.

XI. ΒΕΡΟΛΙΝΟ 1936

Η ανυπέρβλητη Ολυμπιάδα όπως ονομάστηκε θεωρείται τηρουμένων των αναλογιών και λαμβανομένων υπόψη των τεχνολογικών εξελίξεων που έχουν

σημειωθεί τα τελευταία πενήντα χρόνια ως μια από τις καλύτερες Ολυμπιάδες από οργανωτικής κυρίως πλευράς.

Όμως, υπήρξε συγχρόνως και η Ολυμπιάδα κατά την οποία χρησιμοποιήθηκε με βάνουσο τρόπο το Ολυμπιακό ιδεώδες για την άσκηση ιδεολογικής και φυλετικής προπαγάνδας από την πλευρά του ναζιστικού καθεστώτος και ιδιαιτέρως από τον Αδόλφο Χίτλερ. Δυστυχώς όμως για αυτόν ένας χαμογελαστός αφροαμερικανός ο Τζέσι Όουενς, με τις εκπληκτικές του νίκες σε τέσσερα αγωνίσματα, απέδειξε εμπράκτως το ανυπόστατο των μισαλλόδοξων ναζιστικών θεωριών

Τζέσι Όουενς

Ο Τζέσι Όουενς ήταν πέρα από κάθε αμφιβολία ο μεγάλος αθλητής που έλαμψε στην διάρκεια των αγώνων.

Κέρδισε 4 χρυσά μετάλλια στα 100, 200, 4x100μ και στο μήκος πετυχαίνοντας συγχρόνως σπουδαία ρεκόρ.

1940

ματαιώθηκαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες ήταν το 1940. Η διοργάνωση των δωδέκατων Ολυμπιακών Αγώνων είχε αρχικά ανατεθεί από το 1936 στο Τόκιο της Ιαπωνίας, αλλά ο σινοϊαπωνικός πόλεμος (1938) οδήγησε σε παραίτηση της Ιαπωνίας και έτσι η ΔΟΕ ανέθεσε τους Αγώνες στο Ελσίνκι της Φιλανδίας. Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος ματαίωσε τόσο τους Αγώνες στο Ελσίνκι (1940), όσο και τη διοργάνωση του 1944 που είχε ανατεθεί στο Λονδίνο.

1944

Οι **Θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες του 1944**, γνωστοί και ως **Αγώνες της 13ης Ολυμπιάδας**, ήταν μία διεθνής αθλητική διοργάνωση προγραμματισμένη να διεξαχθεί στο Λονδίνο της Αγγλίας, η οποία ματαιώθηκε λόγω του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

ΛΟΝΔΙΝΟ 1948

Μια Ολυμπιάδα η οποία έπρεπε να γίνει παρά τα σοβαρά οικονομικά προβλήματα της Μεγάλης Βρετανίας. Η διοργάνωση της ήταν ιδιαίτερα σημαντική για την συνέχιση του θεσμού

Οι συμμετοχές χωρών ξεπέρασαν τις 59 και ο αριθμός των αθλητών έφτασε στο ύψος -ρεκόρ των 4. 400 ατόμων. Οι αθλητές φιλοξενήθηκαν σε παλιά στρατόπεδα

και σε σχολεία, ενώ οι περισσότερες ομάδες έφεραν από τις πατρίδες τους ξηρά τροφή για να καλύψουν τις επισιτιστικές τους ανάγκες. Μόνο οι αμερικανοί, όπως πάντα άριστα οργανωμένοι, έφεραν καθημερινά με αερογέφυρα από τις ΗΠΑ κρέας, γάλα, αυγά και βούτυρο.

Φάνι Μπλάνκερς Κοέν

Στην Ολυμπιάδα αυτή την παράσταση έκλεψε η αθλήτρια από την Ολλανδία που έμεινε στην ιστορία ως "ιπτάμενη νοικοκυρά", λόγω της οικογενειακής της κατάστασης (ήταν μητέρα δύο παιδιών).

Είχε λάβει μέρος και στην Ολυμπιάδα του Βερολίνου σε ηλικία μόλις 16 ετών, αλλά ο πόλεμος την εμπόδισε τότε να συνεχίσει. Κατόρθωσε όμως να πραγματοποιήσει το όνειρο της στα 28 της χρόνια, κερδίζοντας τέσσερα χρυσά μετάλλια στα 100μ (11. 9), στα 200μ (24. 4), στα 80 μετ' εμποδίων (11. 2) και στα 4Χ100 (47. 5).

ΕΛΣΙΝΚΙ 1952

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες που έγιναν στο Ελσίνκι σηματοδοτούν μια νέα αρχή στο ολυμπιακό κίνημα, γιατί πήραν μέρος οι ηττημένες χώρες του πολέμου αλλά και η Σοβιετική Ένωση. Επίσης η διοργάνωση των αγώνων από τους Φιλανδούς έφθασε σε υψηλά επίπεδα, χωρίς ακρότητες, με αποτέλεσμα η ολυμπιάδα αυτή να γίνει σημείο αναφοράς για τις επόμενες.

Εμίλ Ζάτοπεκ

Μεγάλος Τσεχοσλοβάκος αθλητής στους δρόμους αντοχής, που έμεινε γνωστός ως ο άνθρωπος-ατμομηχανή, παρατσούκλι που του δόθηκε λόγω του ιδιόρρυθμου στυλ τρεξίματός του.]

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ 1956

Στην μακρινή Αυστραλία για πρώτη φορά η Σοβιετική Ένωση κατέλαβε την πρώτη θέση στην άτυπη βαθμολογία των Ολυμπιακών Αγώνων. Λίγο πριν από τους αγώνες σημειώθηκαν συγκρούσεις στο Σουέζ ανάμεσα στους Αιγυπτίους και Γαλλοβρετανικά στρατεύματα, τα οποία εισέβαλαν στην χώρα του Νείλου, ξεσηκώνοντας θύελλα αντιδράσεων.

Στην Ολυμπιάδα στο αγώνισμα του πόλο είχαμε σύγκρουση ανάμεσα στους Ούγγρους και τους Σοβιετικούς παίκτες εξαιτίας της σοβιετικής εισβολής στην Ουγγαρία. Ο Γ. Ρουμπάνης κατέκτησε το χάλκινο μετάλλιο στο επί κοντώ με άλμα 4,50μ και ο Γ. Τσακανίκας κατέλαβε την 8η θέση στην σφαιροβολία.

Μπόμπι Τζο Μόροου, Βλαντιμίρ Κουτς

Ο Μπόμπι Τζο Μόροου ήταν ένας Αμερικάνος θεοσεβούμενος καλλιεργητής καρότων που κέρδισε τρία χρυσά στους αγώνες ταχύτητας. Συγκεκριμένα νίκησε στα 100μ με χρόνο 10. 5, στα 200μ με χρόνο 20. 6 και στα 4X100.

ΡΩΜΗ 1960

Για μια ακόμη φορά η Ελλάδα απέσυρε την υποψηφιότητα της για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1960, αρκετά πριν η υποψηφιότητα της συζητηθεί στην ολομέλεια της ΔΟΕ. Οι λόγοι για αυτήν την υπαναχώρηση και αυτήν την φορά όπως και την προηγούμενη ήταν οικονομικοί.

Ο αιθίοπας Αμπέμπε Μπικίλα ήταν ο αναμφισβήτητος πρωταγωνιστής αυτής της ολυμπιάδας. Ο ξυπόλητος δρομέας είχε σχεδιάσει με κάθε λεπτομέρεια την κούρσα και όλα αυτά σε συνδυασμό με την μεγάλη του αντοχή και ταχύτητα τον οδήγησαν με σχετική ευκολία στη νίκη.

Κάσιους Κλέι (Μωχάμετ Αλι)

Αμερικάνος νέγρος αθλητής που αγωνίστηκε στην πυγμαχία στα 81 κιλά, κερδίζοντας το χρυσό μετάλλιο σε ηλικία μόλις 18 ετών. Όταν επέστρεψε στην Αμερική γυρνούσε παντού φορώντας το ολυμπιακό μετάλλιο στο λαιμό του.

Οι φυλετικές διακρίσεις όμως ήταν ακόμη έντονες στις ΗΠΑ. Μετά από ένα καυγά (αρνήθηκαν να τον σερβίρουν σε εστιατόριο λευκών και του επιτέθηκαν) απαρνήθηκε το μετάλλιο του (το πέταξε στον ποταμό Οχάιο). Δεν ξανασυμμετείχε ποτέ σε Ολυμπιάδα και έγινε ένας από τους καλύτερους επαγγελματίες πυγμάχους όλων των εποχών. Όταν ασπάστηκε τον Ισλαμισμό άλλαξε το όνομά του σε Μωχάμετ Αλι, ενώ αρνήθηκε να στρατευτεί για να πάει να πολεμήσει στο Βιετνάμ.

ΤΟΚΙΟ 1964

Για πρώτη φορά διοργανώθηκαν Ολυμπιακοί αγώνες σε ασιατική χώρα. Οι Ιάπωνες δαπάνησαν τεράστια ποσά όχι μόνο για την κατασκευή των πραγματικά μοναδικών αθλητικών εγκαταστάσεων, αλλά και για την δημιουργία σημαντικών έργων υποδομής, όπως ήταν οι αυτοκινητόδρομοι, τα αεροδρόμια, το μετρό κλπ. Οργάνωσαν τα πάντα με τέτοιο τρόπο ώστε όλα να λειτουργούν με ωρολογιακή ακρίβεια.

Στους αγώνες πήραν μέρος 94 χώρες, αριθμός-ρεκόρ, ανάμεσα τους για τελευταία φορά και οι δύο Γερμανίες με ενιαία ομάδα. Οι

αγώνες μεταδόθηκαν για πρώτη φορά από την τηλεόραση μέσω δορυφόρου, ο οποίος είχε εκτοξευθεί λίγους μήνες πριν για αυτόν ακριβώς τον λόγο.

Αμπέμπε Μπεκίλα

Για μία ακόμη φορά ο Αιθίοπας μαραθωνοδρόμος Αμπέμπε Μπεκίλα θα κλέψει την παράσταση. Ο Αμπέμπε Μπεκίλα αξιωματικός της προσωπικής φρουράς του αυτοκράτορα Χαϊλέ. Ο λεπτοκαμωμένος αθλητής έτρεχε για δεύτερη φορά σε Ολυμπιακούς. Είχε προηγηθεί η νίκη του στην Ολυμπιάδα της Ρώμης, όταν τρέχοντας για τρίτη μόλις φορά σε μαραθώνιο κέρδισε το χρυσό, κάνοντας και παγκόσμιο ρεκόρ με χρόνο 2 ώρες 15.16.

ΜΕΞΙΚΟ 1968

Η Πόλη του Μεξικού βρίσκεται σε υψόμετρο 2. 300μ. Το στοιχείο αυτό δημιούργησε έντονο προβληματισμό στους αθλητές και τους ειδικούς κυρίως γιατί κανείς δεν ήταν σίγουρος πως θα αντιδρούσε ο ανθρώπινος οργανισμός σε τόσο μεγάλο υψόμετρο. Οι υποθέσεις των αθλητιάτρων ότι από την αραιή ατμόσφαιρα θα ευνοηθούν οι δρομείς ταχύτητας και οι άλτες του μήκους, ενώ αντίθετα θα δυσκολευτούν οι δρομείς μεσαίων και μεγάλων αποστάσεων επαληθεύτηκαν πλήρως.

Η Ολυμπιάδα αυτή επιβεβαίωσε την απόλυτη σχεδόν κυριαρχία των μαύρων και αφρικανών αθλητών στους δρόμους ταχύτητας (αμερικανοί) και αντοχής (αφρικανοί).

Μπομπ Μπίμον, Αλ Ερτέρ

Ο πρώτος ήταν Αμερικανός άλτης του μήκους. Ήταν ένας ιδιόρρυθμος αθλητής που δεν έβαζε ποτέ σημάδια στη φόρα του με αποτέλεσμα να κάνει συνεχώς άκυρα άλματα. Τη χρονιά των αγώνων ήταν χωρίς προπονητή, γιατί ήταν τιμωρημένος. Στον προκριματικό γύρο παραλίγο να αποκλειστεί κάνοντας δύο άκυρα άλματα. Στον τελικό με το πρώτο του άλμα στα 8. 90! κατόρθωσε όχι μόνο να πάρει το χρυσό μετάλλιο, αλλά να κάνει και ένα εκπληκτικό παγκόσμιο ρεκόρ που θα παραμείνει για σχεδόν 23 χρόνια ακατάρριπτο

Ο δεύτερος, ο Έρτερ, ήταν αμερικάνος δισκοβόλος. Ξεκίνησε την καριέρα του στην ολυμπιάδα της Μελβούρνης κερδίζοντας το χρυσό μετάλλιο. Τον άθλο αυτό τον επανέλαβε και στις επόμενες τρεις ολυμπιάδες. Στην ολυμπιάδα του Μεξικό πήρε το χρυσό με 64. 78μ.]

ΜΟΝΑΧΟ 1972

Οι αγώνες που έγιναν στο Μόναχο σημαδέυτηκαν από μια τραγωδία η οποία λίγο έλειψε να οδηγήσει στην διακοπή των αγώνων.

Πιο συγκεκριμένα παλαιστίνιοι τρομοκράτες εισέβαλαν στο Ολυμπιακό χωριό και αφού σκότωσαν δύο ισραηλινούς αθλητές κράτησαν για ομήρους τους υπόλοιπους εννέα απαιτώντας την άμεση απελευθέρωση 200 ομοϊδεατών τους από τις ισραηλινές φυλακές. Μια πρόχειρα σχεδιασμένη επιχείρηση διάσωσης από τις γερμανικές αρχές ασφαλείας κόστισε τελικά την ζωή στους εννιά ομήρους και μαζί τους σε ένα δυτικογερμανό αστυνομικό και σε πέντε παλαιστίνιους τρομοκράτες. Η περίοδος της αθωότητας των Ολυμπιακών Αγώνων είχε περάσει ανεπιστρεπτί.

Βαλερί Μπορζόφ, Μαρκ Σπιτς

Ο Βαλερί Μπορζόφ ήταν ο τελευταίος μεγάλος λευκός σπρίντερ σε ένα αγώνισμα που από την επόμενη Ολυμπιάδα και μέχρι σήμερα κυριάρχησαν οι έγχρωμοι αθλητές και ειδικότερα οι Αμερικανοί.

ο Αμερικανός Μαρκ Σπιτς που κέρδισε επτά συνολικά μετάλλια.

ΜΟΝΤΡΕΑΛ 1976

Θα μπορούσε να ονομαστεί και η Ολυμπιάδα της σπατάλης

Κύριο χαρακτηριστικό αυτής της διοργάνωσης πέρα από την πολυτέλεια, ήταν τα δρακόντεια μέτρα ασφαλείας για να αποφευχθούν γεγονότα ανάλογα με το Μόναχο. Στα μείον αυτής της ολυμπιάδας ήταν και το μποϋκοτάζ που έκαναν στους αγώνες αρκετές χώρες της Αφρικής και της Καραϊβικής, επειδή ήταν αντίθετες στην συμμετοχή της Νέας Ζηλανδίας, της οποίας μια ομάδα ράγκμπι είχε επισκεφτεί την ρατσιστική Νότια Αφρική.

Νάντια Κομανέτσι

Η Ολυμπιάδα του Μόντρεαλ δίκαια θα μπορούσε να ονομαστεί και η ολυμπιάδα της Νάντιας Κομανέτσι, της εκπληκτικής 14χρονης γυμνάστριας από την Ρουμανία, η οποία κατέκτησε τρία χρυσά μετάλλια αφήνοντας κυριολεκτικά άναυδους τους θεατές με την τελειότητα της εκτέλεσης των διαφόρων ασκήσεων Η Κομανέτσι κατόρθωσε κατακτώντας τρία χρυσά μετάλλια, ένα αργυρό και ένα χάλκινο να μαγέψει την κοινή γνώμη και να αναδειχτεί σε μορφή των αγώνων και σε παγκόσμιο είδωλο.

ΜΟΣΧΑ 1980

Οι ΗΠΑ και πολλές άλλες χώρες που ήταν σύμμαχοι τους αρνήθηκαν να πάρουν μέρος στους αγώνες διαμαρτυρούμενες για την σοβιετική εισβολή στο Αφγανιστάν. Τελικά, έλαβαν μέρος 81 χώρες και απείχαν 56.

Αρκετές όμως από τις 56 χώρες έλαβαν μέρος όχι ως επίσημες κρατικές συμμετοχές, αλλά είτε ως ολυμπιακές επιτροπές ή είτε ως

μεμονωμένες ομάδες, όπως η βρετανική ομάδα του στίβου η οποία πήρε μέρος στους αγώνες παρά την αντίθεση της ολυμπιακής επιτροπής της χώρας της.

Η Ελλάδα πήρε μέρος κανονικά στους αγώνες στους οποίους είχε αξιόλογη παρουσία.

Σεμπάστιαν Κόου - Στηβ Όβετ

Σε μία Ολυμπιάδα που στιγματίστηκε από την αποχή των δυτικών χωρών η κόντρα των δύο Βρετανών αθλητών στις μεσαίες αποστάσεις έγραψε ιστορία. Χρυσός ολυμπιονίκης ο Κόου στα 1.500 μέτρα με 3.38.4 και ο Όβετ στα 800 μέτρα με 1.45.4 δεν είδαν ωστόσο τα ονόματά τους στην "Λίστα Τιμής" που διατηρεί η Βρετανική Ολυμπιακή Ομοσπονδία ακριβώς επειδή παραβίασαν το μποϋκοτάζ συμμετέχοντας στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Μόσχας.

ΛΟΣ ΑΝΤΖΕΛΕΣ 1984

Η βεντέτα που ξεκίνησε το 1980 με την αποχή των αμερικανών και κατόπιν από των συμμάχων τους από τους αγώνες της Μόσχας συνεχίστηκε το 1984 με την αποχή αυτήν την φορά του συνόλου των φιλικών προς την Σοβιετική Ένωση χωρών οι οποίες πρόβαλαν διάφορες αστήρικτες μάλλον δικαιολογίες. Τελικά, δεν πήραν μέρος 18 χώρες μεταξύ των οποίων οι πανίσχυρες ομάδες της ΕΣΣΔ και της Ανατολικής Γερμανίας. Η Ρουμανία ήταν η μόνη χώρα του Συμφώνου της Βαρσοβίας η οποία έλαβε μέρος στην 23η Ολυμπιάδα.

Το κύριο χαρακτηριστικό της Ολυμπιάδας του Λος Αντζελες ήταν η εμπορευματοποίηση των πάντων. Η πιο ακραία περίπτωση ήταν η πώληση της λαμπαδηφορίας της ολυμπιακής φλόγας. Έτσι μπορούσε ο οποιοσδήποτε επιχειρηματίας να αγοράσει ένα χιλιόμετρο της διαδρομής έναντι κάποιου ποσού, το οποίο κατέληγε στα ταμεία της οργανωτικής επιτροπής των αγώνων.

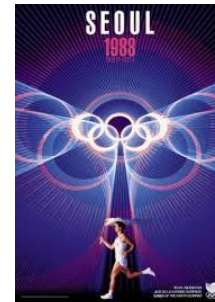
Καρλ Λιούις

Σε μία έντονα εμπορευματοποιημένη ολυμπιάδα όπως ήταν αυτή του 1984 στο Λος

Αντζελες η μορφή που ξεχώρισε ήταν αναμφισβήτητα του Καρλ Λιούις. Κατακτώντας τέσσερα συνολικά χρυσά μετάλλια (100 μέτρα, 200 μέτρα, μήκος με νέο παγκόσμιο ρεκόρ και 4 X 100) ο "γιος του ανέμου" έβαλε τη σφραγίδα του στην Ολυμπιάδα αυτή αλλά και σε όλη τη δεκαετία του 80 ως ο κορυφαίος αθλητής του κόσμου.

ΣΕΟΥΛ 1988

Η ολυμπιάδα της Σεούλ αντιμετώπισε από την αρχή προβλήματα εξαιτίας της εμμονής της κυβέρνησης της Βόρειας Κορέας να συνδιοργανώσει τους αγώνες με την Νότια Κορέα. Η Βόρεια Κορέα μάλιστα είχε προχωρήσει στην ανέγερση σταδίων και είχε πείσει αρκετές χώρες του ανατολικού συνασπισμού να υποστηρίξουν το αίτημα της. Οι διαπραγματεύσεις απέτυχαν, τελικά όμως ελάχιστες χώρες ακολούθησαν την Β. Κορέα στο μποϋκοτάζ των αγώνων που εξήγγειλε.

Στην διάρκεια των αγώνων οι επιδόσεις και άλλων αθλητών δημιούργησαν υποψίες αλλά από τον εργαστηριακό έλεγχο δεν αποδείχτηκε ότι είχαν χρησιμοποιήσει απαγορευμένες ουσίες για να βελτιώσουν τις επιδόσεις τους.

Σεργκέϊ Μπούμπκα

Στην Ολυμπιάδα της Σεούλ εξέχουσα μορφή των αγώνων υπήρξε ο ουκρανός άλτης του επί κοντώ Σεργκέϊ Μπούμπκα. Ο "τσάρος των αιθέρων", αδιαμφισβήτητος κυρίαρχος του αθλήματος για πάνω από δέκα χρόνια και παγκόσμιος ρεκορντμαν κέρδισε άνετα το χρυσό μετάλλιο με επίδοση 5. 90 μέτρα και απλώς επιβεβαίωσε την ανωτερότητά του έναντι κάθε αντιπάλου. Στην καριέρα του κατέρριψε το παγκόσμιο ρεκόρ 31 φορές.

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ 1992

Η Ολυμπιάδα της Βαρκελώνης θα μπορούσε να ονομαστεί ως η Ολυμπιάδα του μέτρου, της ασφάλειας και της μεγάλης συμμετοχής. Οι κινήσεις της οργανωτικής επιτροπής ήταν μελετημένες από την πρώτη στιγμή της ανάθεσης και εργάστηκε με τέτοιο τρόπο, ώστε να ανταποκριθεί με επιτυχία στην φιλοξενία των αθλητών και των θεατών.

Στους αγώνες πήραν μέρος 172 χώρες αρκετές από τις οποίες ήταν νέες, όπως η Κροατία, η Βοσνία -Ερζεγοβίνη, η Σλοβενία και άλλες. Επίσης η ενιαία γερμανική ομάδα έκανε την επανεμφάνιση της μετά από το 1964 και τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκιο. Στους αγώνες αυτούς εμφανίστηκε πάλι η Νότια Αφρική μετά

από 16 χρόνια αποκλεισμού εξαιτίας της πολιτικής του απαρχαίτ. Τέλος, η Γιουγκοσλαβία αναγκάστηκε να μην πάρει μέρος με τα εθνικά της χρώματα, λόγω των κυρώσεων που είχε επιβάλει στην χώρα ο ΟΗΕ και οι αθλητές της πήραν μέρος ατομικά.

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ 1992 - Dream Team

Το γεγονός της Ολυμπιάδας ήταν σίγουρα η παρουσία για πρώτη φορά στους αγώνες επαγγελματιών αθλητών από τις Η. Π. Α. στο μπάσκετ. Η συγκέντρωση σε μία ομάδα ιερών τεράτων όπως ο Μάικλ Τζόρνταν, ο Μάτζικ Τζόνσον και ο Λάρυ Μπερντ έδωσε ένα διαφορετικό χρώμα στους αγώνες αφού, πέρα από την αδιαμφισβήτητη αγωνιστική τους ανωτερότητα υπήρξαν και μία τεράστια ατραξιόν.

ΑΤΛΑΝΤΑ 1996

Μια Ολυμπιάδα επιτυχημένη οργανωτικά και αγωνιστικά, η οποία όμως στιγματίστηκε από την έκρηξη μιας βόμβας η οποία είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο ενός ατόμου. Η έκρηξη αυτή εξέθεσε για μια ακόμη φορά τις αμερικανικές υπηρεσίες ασφαλείας και κατέδειξε το πόσο ευάλωτες είναι αυτού του είδους οι διοργανώσεις παρά τα οποιαδήποτε αυστηρά μέτρα ασφαλείας.

Πύρρος Δήμας

Σε μία Ολυμπιάδα που για τους περισσότερους Έλληνες θα έπρεπε να είχε διεξαχθεί στη χώρα μας, αφού ήταν η "Χρυσή Ολυμπιάδα", το "λιοντάρι της Χειμάρας" ήρθε να μας αποζημιώσει κερδίζοντας το χρυσό μετάλλιο στην άρση βαρών. Στην κατηγορία των 83 κιλών σήκωσε 392,5 κιλά κάνοντας συγχρόνως παγκόσμιο ρεκόρ.

ΣΙΔΝΕΥ 2000

Οι αγώνες του Σίδνευ θεωρούνται μαζί με τους Ολυμπιακούς της Βαρκελώνης ως οι πλέον επιτυχημένοι και οπωσδήποτε κερδοφόροι Ολυμπιακοί των τριάντα τουλάχιστον τελευταίων ετών. Έγιναν στο χρονικό διάστημα 15 Σεπτεμβρίου έως 1 Οκτωβρίου 2000.

Η Ελλάδα κατετάγη 20η στην ανεπίσημη κατάταξη με βάση τα μετάλλια. Οι Έλληνες αθλητές κατέκτησαν 13 μετάλλια από τα οποία τα τέσσερα ήταν χρυσά, τα έξι ασημένια και τα τρία χάλκινα. Σίγουρα το χρυσό μετάλλιο του Κώστα Κεντέρη στον δρόμο των 200 μέτρων ήταν η πιο ευχάριστη έκπληξη των αγώνων όσον αφορά την ελληνική συμμετοχή.

Ένας τραυματισμός όμως ανέκοψε την πορεία του και η αμφισβήτηση ήλθε. Ο Κώστας Κεντέρης όμως ήταν αποφασισμένος να επιστρέψει δριμύτερος.

Και δύο χρόνια αργότερα, έγραψε την πρώτη σελίδα της «χρυσής» ιστορίας του. Ο «γιός του Αιόλου» άφησε εμβρόντητους αντιπάλους και θεατές στο Ολυμπιακό Στάδιο του Σίδνεϊ κερδίζοντας κατά κράτος τα φαβορί.

ΑΘΗΝΑ 2004

Οι αγώνες του Αθήνας ήταν οι καλύτεροι Ολυμπιακοί Αγώνες όλων των εποχών, όπως παραδέχθηκε και ο ίδιος ο πρόεδρος της ΔΟΕ, Ζακ Ρογκ. Έγιναν στο χρονικό διάστημα 13 έως 29 Αυγούστου 2004. Για πρώτη φορά από το 1996, όλα τα μέλη της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής πήραν μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Στο Ολυμπιακό Αθλητικό Κέντρο Αθηνών έλαβε χώρα ένας μεγάλος αριθμός αθλημάτων, ενώ τα υπόλοιπα διεξήχθησαν στα προάστια της πόλης αλλά και στην Αττική.

Πύρρος Δήμας

Η εικόνα των παπουτσιών του στο ταρτάν της ολυμπιακής εγκατάστασης της Αθήνας θα μείνει αξέχαστη σε όλους. Ο Πύρρος Δήμας είναι ο πλέον επιτυχημένος αθλητής στην ολυμπιακή ιστορία του ελληνικού αθλητισμού και ο μοναδικός ως τώρα αρσιβαρίστας, με τρία χρυσά και ένα χάλκινο.

Στην Αθήνα συγκίνησε τους πάντες, καθώς παρά τον τραυματισμό του κατάφερε να φτάσει το χάλκινο μετάλλιο.

ΠΕΚΙΝΟ 2008

Οι Αγώνες του Πεκίνου ήταν οι πλέον οργανωμένοι των τελευταίων δεκαετιών. Ελαβαν μέρος περίπου 11.000 αθλητές μαζί με 5.500 προπονητές και συνοδούς από 204 χώρες. Η τελετή έναρξης στο νέο Εθνικό Στάδιο του Πεκίνου ξεκίνησε στις 8:00 μ.μ. τοπική ώρα, στις 8 Αυγούστου του 2008. Η ημερομηνία επιλέχθηκε λόγω της σύντομης αναπαράστασής της: 08-08/08/08. Ο αριθμός 8 για τους Κινέζους συμβολίζει την ευημερία.

Γιουσέιν Μπολτ

Ο Γιουσέιν Μπολτ έκλεψε την παράσταση στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου, με το Παγκόσμιο ρεκόρ στα 100μ. (9,69 δευτερόλεπτα). Έγινε ο πρώτος άνθρωπος που έτρεξε τα εκατό μέτρα σε χρόνο μικρότερο των 9,7 δευτερολέπτων. Παγκόσμιο

ρεκόρ έκανε και στα 200 μ. με 19,30 δευτερόλεπτα, ενώ οδήγησε σε χρυσό μετάλλιο και παγκόσμιο ρεκόρ την πατρίδα του Τζαμαϊκά με 37,10 στη σκυταλοδρομία 4Χ100μ. Εκτός όμως από τον Τζαμαϊκανό ιστορία έγραψε και ο **Μάικ Φελς**. Ο Αμερικανός κολυμβητής, έστω και χάρη στο ένα εκατοστό διαφοράς από τον Σέρβο Κάβιτς στα 100μ. πεταλούδα, κατέκτησε οκτώ χρυσά μετάλλια, σημειώνοντας επτά παγκόσμια ρεκόρ και σπάζοντας το ιστορικό ρεκόρ του Μαρκ Σπιτς από το Μόναχο!

2012

Οι **Θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες του 2012**, γνωστοί και ως **Αγώνες της 30ης Ολυμπιάδας**, ήταν μία διεθνής αθλητική διοργάνωση που διοργανώθηκε στο Λονδίνο, πρωτεύουσα του Ηνωμένου Βασιλείου, από τις 27 Ιουλίου ως τις 12 Αυγούστου 2012. Αυτή ήταν η 30η διοργάνωση Θερινών Ολυμπιακών Αγώνων.

Το Λονδίνο είχε ήδη φιλοξενήσει τις διοργανώσεις του 1908 και 1948. Έγινε έτσι η πρώτη πόλη που διοργανώνει τρεις Ολυμπιακούς Αγώνες.

Για πρώτη φορά συμπεριλήφθηκε η πυγμαχία γυναικών, με 36 αθλήτριες να συμμετέχουν σε τρεις διαφορετικές κατηγορίες με βάση τα κιλά τους. Επίσης, υπήρξε μία ειδική εξαίρεση η οποία επέτρεψε να διεξαχθούν τα διάφορα αγωνίσματα σκοποβολής, τα οποία θα ήταν παράνομα αλλιώς, σύμφωνα με όσα διατάζει ο νόμος περί οπλοχρησίας του Ηνωμένου Βασιλείου.

**Ομάδα εργασίας:
Ανδριανοπούλου Μαρία
Καλογεροπούλου Βιβή
Γεωργακοπούλου Κωνσταντίνα**

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες που ηττήθηκε ο ρατσισμός! *1936

Τον Αύγουστο του 1936, για δύο εβδομάδες, η ναζιστική δικτατορία του Αδόλφου Χίτλερ απέκρυψε το ρατσιστικό, μιλιταριστικό της πρόσωπο για να διοργανώσει τους θερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες. Το καθεστώς εκμεταλλεύτηκε τους Αγώνες για να θαμπώσει τους ξένους φιλάθλους και

δημοσιογράφους προβάλλοντας την εικόνα μιας ειρηνικής και ανεκτικής Γερμανίας. Το 1931 η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή είχε αναθέσει τους θερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες στο Βερολίνο. Δύο χρόνια αργότερα ο Αδόλφος Χίτλερ, ο ηγέτης του ναζιστικού κόμματος, έγινε καγκελάριος της Γερμανίας. Κινήματα για να μποϊκοτάρουν το 1936 Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου εμφανίστηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Μεγάλη Βρετανία, τη Γαλλία, τη Σουηδία, την Τσεχοσλοβακία, και την Ολλανδία. Μεμονωμένοι Εβραίοι αθλητές και αρκετές χώρες αποφάσισαν να απέχουν από τους Ολυμπιακούς του Βερολίνου. Ωστόσο, όταν το Δεκέμβριο του 1935 η Αθλητική Ένωση Ερασιτεχνών των ΗΠΑ ψήφισε υπέρ της συμμετοχής της χώρας, άλλες χώρες ακολούθησαν το παράδειγμα των ΗΠΑ και έτσι το κίνημα για το μποϊκοτάρισμα απέτυχε.

Οι Ναζί έκαναν μεγάλες ετοιμασίες για τους θερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες που έλαβαν χώρα από την 1 Αυγούστου έως τις 16 Αυγούστου 1936. Κατασκευάστηκε ένα τεράστιο συγκρότημα αθλητικών εγκαταστάσεων, ενώ ολυμπιακές σημαίες και σβάστικες κυμάτιζαν στα μνημεία και τα σπίτια του Βερολίνου. Οι περισσότεροι τουρίστες δεν γνώριζαν ότι το ναζιστικό καθεστώς είχε αφαιρέσει προσωρινά τις

αντιεβραϊκές πινακίδες, ούτε θα ήξεραν για την αστυνομική επιχείρηση συγκέντρωσης των Ρομά στο Βερολίνο. Οι αξιωματούχοι των Ναζί διέταξαν επίσης ότι οι ξένοι επισκέπτες δεν θα πρέπει να υπόκεινται στις ποινικές κυρώσεις των γερμανικών νόμων κατά της ομοφυλοφιλίας.

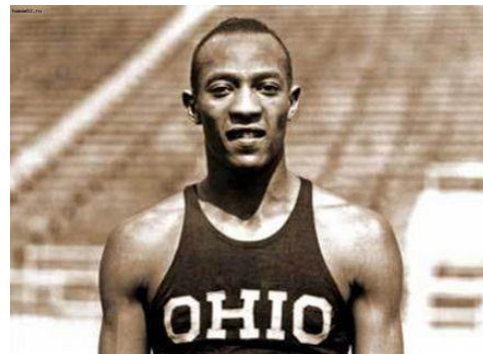
Την 1η Αυγούστου του 1936, ο Χίτλερ κήρυξε την έναρξη της 11ης Ολυμπιάδα. Για πρώτη φορά εγκαινιάστηκε μια νέα τελετουργία: ένας δρομέας μπήκε στο στάδιο κρατώντας δάδα με το ολυμπιακό φως που με λαμπαδηδρομία είχε έρθει από το χώρο των αρχαίων αγώνων στην Ολυμπία. Σαράντα εννιά ομάδες αθλητών από όλο

τον κόσμο συναγωνίστηκαν στους Ολυμπιακούς του Βερολίνου, αριθμός ρεκόρ για την εποχή. Η Γερμανία συμμετείχε με τη μεγαλύτερη ομάδα με 348 αθλητές. Η ομάδα των ΗΠΑ ήταν η δεύτερη μεγαλύτερη με 312 μέλη, μεταξύ των οποίων ήταν και 18 Αφροαμερικανοί. Η Σοβιετική Ένωση δεν συμμετείχε στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου.

Στις αθλητικές εικόνες γινόταν παραλληλισμός της ναζιστικής Γερμανίας με την αρχαία Ελλάδα, γεγονός που συμβόλιζε το ρατσιστικό ιδεολόγημα ότι ο ανώτερος γερμανικός πολιτισμός αποτελούσε δικαιωματικό κληρονόμο της «άρειας» κουλτούρας της κλασικής αρχαιότητας. Οι συντονισμένες προπαγανδιστικές προσπάθειες συνεχίστηκαν επί μακρόν μετά τους Ολυμπιακούς με το διεθνούς κυκλοφορίας αμφιλεγόμενο ντοκιμαντέρ «Ολυμπία», που είχε σκηνοθετήσει η φιλικά προσκείμενη προς τους Ναζί Λένι Ρίφενσταλ. Η Γερμανία εξήλθε νικήτρια στην ενδέκατη Ολυμπιάδα. Καθώς γράφονταν τα ρεπορτάζ με τον απολογισμό των αγώνων, ο Χίτλερ συνέχιζε τα μεγαλεπήβολα σχέδιά του για την επέκταση της Γερμανίας. Οι διωγμός των Εβραίων συνεχίστηκε. Δύο ημέρες μετά τους Ολυμπιακούς, ο λοχαγός Wolfgang Fuerstner, που ήταν επικεφαλής του Ολυμπιακού Χωριού, αυτοκτόνησε μετά την απόλυσή του από το στρατό λόγω της εβραϊκής καταγωγής του.

Jesse Owens

3 Αυγούστου 1936 Ο αμερικανός σπρίντερ Τζέσε Όουενς κερδίζει το πρώτο από τα τέσσερα συνολικά χρυσά μετάλλια, που κατακτά στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Βερολίνου, σημειώνοντας ρεκόρ στα 100 μ. με 10.3".

Ο Τζέιμς Κλίβελαντ Όουενς γεννήθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1913 στο Όουκβιλ της Αλαμπάμα και ήταν το έβδομο από έντεκα παιδιά των Χένρι και Έμμα Αλεξάντερ

Όουενς. Αναγνωρίστηκε σε εθνικό επίπεδο το 1933 στους Εθνικούς Αγώνες Στίβου Λυκείων των ΗΠΑ που διεξαγόταν στο Σικάγο, όπου ισοφάρισε το παγκόσμιο ρεκόρ των 100 γιάρδων (91 μέτρα) και πήδηξε 24 πόδια και ½ της ίντσας (7,56 μέτρα) στο άλμα εις μήκος. Αργότερα, ο Όουενς μπήκε στο Πανεπιστήμιο Οχάιο Στέιτ με αθλητική υποτροφία. Στις 25 Μαΐου 1935, στο Ανν Άρμπορ του Μίσιγκαν κατέρριψε 3 παγκόσμια ρεκόρ και ισοφάρισε ένα τέταρτο.

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες το 1936, ο Τζέσε Όουενς κέρδισε 4 χρυσά ολυμπιακά μετάλλια, προκαλώντας έκπληξη και θαυμασμό, αλλά και την οργή των φυλετιστών του Γ' Ράιχ, κυρίως του Χίτλερ. Σημείωσε και παγκόσμιο ρεκόρ στο άλμα σε μήκος, το οποίο έμεινε ακατάρριπτο για 25 χρόνια. Ο Τζέσε Όουενς εγκατέλειψε τον αθλητισμό, ενώ ύστερα από 35 χρόνια καπνίσματος πέθανε στις 31 Μαρτίου 1980 στο Τουσόν της Αριζόνα, σε ηλικία 66 ετών.

Σφαγή του Μονάχου *1972

The New York Times
 LATE CITY EDITION
 VOL. CXXI, No. 4244
 NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 6, 1972
 23 CENTS

9 ISRAELIS ON OLYMPIC TEAM KILLED WITH 4 ARAB CAPTORS AS POLICE FIGHT BAND THAT DISRUPTED MUNICH GAMES

MRS. MEIR SPEAKS
 A Hushed Parliament Hears Her Assail 'Lunatic Acts'

A 23-HOUR DRAMA
 2 Others Are Slain in Their Quarters in Guernica Raid

Οι Θερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες 1972, οι Αγώνες της 20ης Ολυμπιάδας της σύγχρονης εποχής, διοργανώθηκαν στο Μόναχο της Δυτικής Γερμανίας, από τις 26 Αυγούστου έως και τις 11 Σεπτεμβρίου. 121 χώρες πήραν μέρος με 7.134 αθλητές και αθλήτριες σε 195 αγωνίσματα των 21 αθλημάτων. Αθλητής των Αγώνων ο Αμερικανός κολυμβητής, Μαρκ Σπιτς με επτά χρυσά μετάλλια. Εκτός αγωνιστικών, οι Ολυμπιακοί Αγώνες του Μονάχου σημαδεύτηκαν από την ομηρία Ισραηλινών αθλητών από Παλαιστινίους τρομοκράτες και που οδήγησε σε σφαγή στο αεροδρόμιο της πόλης. Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 1972 βρίσκονταν στη δεύτερη εβδομάδα διεξαγωγής τους. Η Ολυμπιακή Επιτροπή της Δυτικής Γερμανίας είχε δημιουργήσει μία φιλική ατμόσφαιρα στο Ολυμπιακό Χωριό του Μονάχου, με σκοπό να διαγραφούν οι μνήμες της στρατοκρατικής εικόνας της Γερμανίας στον πόλεμο και συγκεκριμένα κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1936 στο Βερολίνο οι οποίοι είχαν γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης από τον δικτάτορα των Ναζί, Αδόλφο Χίτλερ, για λόγους προπαγάνδας. Η απουσία ένοπλου προσωπικού είχε ανησυχήσει τον αρχηγό της αποστολής του Ισραήλ, Σμουελ Λάλκιν, πριν ακόμα η ομάδα του καταφτάσει στο Μόναχο. Σε συνέντευξή του σε δημοσιογράφους αργότερα, ο Λάλκιν είπε πως είχε επίσης εκφράσει την ανησυχία του στις αρμόδιες αρχές σχετικά με τα καταλύματα της αποστολής. Φιλοξενήθηκαν σε ένα σχετικά απομονωμένο τμήμα του Ολυμπιακού Χωριού, σε ένα μικρό κτήριο κοντά στην πύλη, το οποίο αισθανόταν πως έκανε την ομάδα του ιδιαίτερα ευάλωτη σε ενδεχόμενη εξωτερική επίθεση. Οι Γερμανικές αρχές διαβεβαίωσαν τον Λάλκιν ότι θα παρείχαν επιπλέον ασφάλεια στην αποστολή του Ισραήλ, αλλά ο Λάλκιν αμφιβάλλει ότι αυτά τα επιπλέον μέτρα είχαν ληφθεί ποτέ. Τον Σεπτεμβρίου 1972, κι ενώ οι Ολυμπιακοί Αγώνες του Μονάχου βρίσκονταν ήδη σε εξέλιξη, μια ομάδα Παλαιστινίων, μέλη της οργάνωσης «Μαύρος Σεπτέμβρης», εισέβαλε στο Ολυμπιακό Χωριό και κράτησε ομήρους 11 Ισραηλινούς αθλητές. Αίτημά τους: η απελευθέρωση εκατοντάδων Παλαιστινίων από τις ισραηλινές φυλακές. Η επίθεση αυτή της οργάνωσης έμεινε γνωστή ως «Η Σφαγή του Μονάχου» και αποτέλεσε το αποκορύφωμα της αιματηρής δράσης της σε ολόκληρη την Ευρώπη κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '70.

The victims of Munich

Eliezer Halpin, 24
Wrestler

Kehat Shor, 53
Gymnastics Coach

Andre Spitzer, 27
Equestrian Rider

ΦΑΡΜΑΚΟΔΙΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ορισμός: Ως φαρμακοδιέγερση ορίζεται: Η χρήση ενός μέσου (ουσίας ή μεθόδου) η οποία είναι ενδεχομένως βλαβερή για την υγεία του ατόμου και/ή είναι ικανή να αυξήσει την απόδοση των αθλητών.

Εισαγωγή: Τα αναβολικά στεροειδή ή καλύτερα τα αναβολικά-ανδρογόνα στεροειδή (AAS), είναι ουσίες που η σύνθεσή τους συμβάλλει, στη προσπάθεια αύξησης της αναβολικής και ελάττωσης της ανδρογονικής δράσης των ανδρογόνων στεροειδών ορμονών. Η ιδέα της κατηγορίας φαρμάκων γνωστών ως αναβολικών στεροειδών, ήταν γενικά αποδεκτή από χρόνια. Στηρίζονταν στην αναφορά των Kochakian και Murlin το 1935. Σε αυτήν αναφέρονταν, ότι η ορμόνη τεστοστερόνη έχει και αναβολική και ανδρογονική δράση.

Τα αναβολικά στεροειδή λοιπόν είναι συνθετικά παράγωγα της τεστοστερόνης. Σύμφωνα με τη χημική τους δομή τα αναβολικά στεροειδή συγγενεύοντας χημικά με τα φυσικά ανδρογόνα στεροειδή μπορούν να διαιρεθούν σε δύο μεγάλες κατηγορίες: α) Στα 17-α αλκυλιωμένα στεροειδή β) Στους 17-β εστέρες των στεροειδών.

Για την αξιολόγηση της δραστηριότητας ενός αναβολικού στεροειδούς λαμβάνεται πάντα υπόψη ο θεραπευτικός δείκτης (ΤΙ). Ως δείκτες της αναβολικής ενέργειας θεωρούνται: α) η μυοτρόπος δράση, δηλαδή η αύξηση της μάζας των μυών, ορισμένοι μύες εμφανίζουν ευαισθησία, ενώ άλλοι δεν αντιδρούν καθόλου, β) η νεφροτρόπος δράση, γ) η πόρωση πειραματικών καταγμάτων, δ) το θετικό ισοζύγιο του αζώτου.

Η μακροχρόνια κατάχρηση των αναβολικών μπορεί να επιφέρει καρδιοπάθειες, ηπατική ανεπάρκεια, διαταραχές των δευτερευόντων χαρακτηριστικών του φύλου.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

1896: καταγραφή του πρώτου θανάτου αθλητή λόγω ντόπινγκ. Ποδηλάτης πεθαίνει από υπερβολική δόση φαρμάκων

1959: ιδρύεται η πρώτη επιτροπή κατά του ντόπινγκ στη Γαλλία, Association Nationale Education

1960: Θάνατοι αθλητών από χρήση αμφεταμινών.

Διάφορα κράτη αρχίζουν να θεσπίζουν νομοθεσίες για καταπολέμηση του ντόπινγκ(Αυστρία, Γαλλία, Βέλγιο)

1962: Η Διεθνής Ολυμπιακή επιτροπή (IOC) αποφασίζει να πάρει θέση για το ντόπινγκ

1963: Το συμβούλιο της Ευρώπης ιδρύει επιτροπή ειδικών για την καταπολέμηση του ντόπινγκ

1968: Οι πρώτοι έλεγχοι ντόπινγκ σε Ολυμπιακούς αγώνες

1970: Καταγραφή θανάτων αθλητών από χρήση αναβολικών (κοκαΐνη, ηρωίνη)

1980: Δραματική αύξηση θανάτων αθλητών από χρήση ουσιών

Η λίστα με τις απαγορευμένες ουσίες αυξάνεται το 1988: Ο Ben Johnson βρέθηκε θετικός σε έλεγχο ντόπινγκ στους Ολυμπιακούς αγώνες της Σεούλ.

1994: Η ΔΟΕ, διεθνής ομοσπονδίες και εθνικές ολυμπιακές επιτροπές συμφωνούν να εναρμονιστούν όσον αφορά στις απαγορευμένες ουσίες και στο τι θεωρείται.

ΑΙΤΙΑ ΕΞΑΠΛΩΣΗΣ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

- Κακή παρεχόμενη παιδεία .
- Απουσία αθλητικής παιδείας.
- Αδυναμία μόρφωσης ήθους, χαρακτήρα...
- Ευρύτερη κρίση σε όλους τους τομείς.
- Ευρύτερα φαινόμενα εκφυλισμού .
- Εμπορευματοποίηση πολλών εκφάνσεων της ζωής: Θρησκεία...
- Τεχνολογία-Επέμβαση στη γύμναση-Ντοπάρισμα.
- Χαρακτήρας σύγχρονης ζωής: υλισμός, ατομισμός, ιδιοτέλεια...
- Ομαδικό < Ατομικό.
- Εισχώρηση της πολιτικής στον αθλητισμό.
- Έλλειψη ιδανικών-αξιών.
- Προβολή ψευδό- ιδανικών: χρήμα, δύναμη.
- Προβολή κενών ειδώλων ,π.χ. Μαραντόνα.
- Μείωση προβολής σωστών προτύπων.
- Άσχημος ο ρόλος των Μ.Μ.Ε.
- Σκοπός των αθλητών το υλικό κέρδος και όχι η ευγενής άμιλλα.
- Έντονος ρυθμός ζωής .
- Εκτόνωση από ποικίλα προβλήματα της καθημερινής ζωής.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

- 1. Διόγκωση του ήπατος
- 2. Ενδοκρινικές διαταραχές- επιδράσεις στην αναπαραγωγή
- 3. Καρδιαγγειακό σύστημα – αιματολογικές διαταραχές
- 4. Δέρμα(βλατίδες, φλύκταινες, αποστήματα κλπ.) σε διάφορες περιοχές του δέρματος και συνήθως στην πλάτη και στο πρόσωπο.
- 5. Μυοσκελετικό σύστημα
- 6. Ψυχιατρικές εκδηλώσεις
- 7. Εξαρτησιογόνες ιδιότητες
- 8. Προβλήματα στο αναπαραγωγικό

ΕΙΔΗ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

- Ανδρογόνα στεροειδή(ΑΑΣ) π.χ. τεστοστερόνη
- Εξωγενείς ουσίες με αναβολικές παρενέργειες π.χ. ζερανόλη

- Κανναβινοειδή π.χ. μαριχουάνα
- Αλκαλοειδή π.χ. μορφίνη
- Οπιοειδή
- Γλυκοκορτικοειδή

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

- Η εκπαίδευση των προπονητών για το πώς θα αναπτύξουν ικανότητες πρόληψης.
- Η εκπαίδευση των επαγγελματιών στον τομέα της υγείας
- Προγράμματα πρόληψης σε αθλητικούς συλλόγους, σχολεία και πανεπιστήμια, τοπικές κοινότητες και κέντρα υγείας
- Η ενημέρωση των γονέων για τους κινδύνους του ντόπινγκ και να τους ενθαρρύνουν να διδάξουν στα παιδιά τους τις βασικές αρχές της καλής υγείας, του τίμιου παιχνιδιού και του ομαδικού πνεύματος (σχολές γονέων)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η φράση ο δεύτερος δεν είναι τίποτα ο πρώτος είναι τα πάντα ,περιγράφει το σύγχρονο τρόπο σκέψης σε πολλές περιπτώσεις . Τελικά η ανάγκη για επιτυχία οδήγησε σε αυξημένη συχνότητα εμφάνισης περιστατικών κατάχρησης ουσιών και σε πολυάριθμες περιπτώσεις το ντόπινγκ σχετιζόταν με τους θανάτους αθλητών.

Ομάδα εργασίας:

Δημήτρης Παντελόπουλος

Γιώργος Καλογερόπουλος

Γιουσέιν Μπολτ (Usain Bolt)

Ο **Γιουσέιν Μπολτ (Usain Bolt)** είναι σπρίντερ από τη Τζαμάικα. Είναι κάτοχος του παγκοσμίου ρεκόρ στο αγώνισμα των 100 μέτρων, των 200 μέτρων και στο αγώνισμα των 4x 100 μέτρων. Στο δεύτερο αγώνισμα κατέχει και το παγκόσμιο ρεκόρ εφήβων. Προπονητής του είναι ο Γκλεν Μιλς. Σήμερα φοιτά στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο της χώρας του. Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου, το 2008, έγινε ο πρώτος άνθρωπος που έτρεξε τα εκατό μέτρα σε χρόνο μικρότερο των 9,7 δευτερολέπτων. Το Νοέμβριο του 2008 ανακηρύχθηκε από την IAAF ως ο κορυφαίος αθλητής της χρονιάς εκείνης. Το Δεκέμβριο του 2008 ανακηρύχθηκε επίσης από τη γαλλική εφημερίδα «Equipe» ως ο "πρωταθλητής των πρωταθλητών" για το έτος 2008. Το 2009 του απονεμήθηκε το βραβείο «Laureus», για τον καλύτερο αθλητή της χρονιάς και ξανά το 2010. Ψηφίστηκε καλύτερος αθλητής της χρονιάς 2009 από την Διεθνή Ένωση Αθλητικών Συντακτών. Το 2011 και το 2013 αναδείχθηκε ξανά κορυφαίος της χρονιάς.

Μάικλ Φελπς

Ο **Μάικλ Φελπς (Michael Fred Phelps)** είναι Αμερικάνος πρωταθλητής και Ολυμπιονίκης της κολύμβησης, κάτοχος παγκοσμίων επιδόσεων σε πολλά αγωνίσματα. Έχει κατακτήσει 22 μετάλλια σε Ολυμπιακούς Αγώνες, εκ των οποίων τα 18 χρυσά, 2 ασημένια και 2 χάλκινα. Από αυτά, τα 8 (6 χρυσά, 2 χάλκινα) τα κέρδισε στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 στην Αθήνα και τα 8 (όλα χρυσά και 7 από αυτά πετυχαίνοντας παγκόσμιο ρεκόρ) στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2008 στο Πεκίνο.

Έτσι, ξεπέρασε το ρεκόρ των περισσότερων χρυσών μεταλλίων σε μία μόνο διοργάνωση Ολυμπιακών Αγώνων, με 8 χρυσά, ρεκόρ που κατείχε από την ΟΛ ο επίσης Αμερικάνος κολυμβητή Μαρκ Σπιτς με 7 χρυσά. 8 μετάλλια σε μία Ολυμπιάδα έχει κερδίσει και ο Σοβιετικός γυμναστής Αλεξάντερ Ντιντιάτιν δεν ήταν όμως όλα χρυσά. Συνολικά σε 2 Ολυμπιάδες έχει κερδίσει 16 μετάλλια και υπολείπεται κατά 2 από τη Σοβιετική γυμνάστρια Λαρίσα Λατίνινα που έχει κερδίσει συνολικά 18 (9 χρυσά) σε 3 Ολυμπιάδες. Τα 14 χρυσά του όμως, είναι ρεκόρ όλων των Ολυμπιάδων.

Έχει τιμηθεί με το Παγκόσμιο Βραβείο του Κολυμβητή της Χρονιάς τα έτη 2003, 2004, 2006, 2007 και του Αμερικανού Κολυμβητή της Χρονιάς τα έτη 2001, 2002, 2003, 2004, 2006 και 2007.

Σεργκέι Μπούμπκα!

Ο **Σεργκέι Μπούμπκα** (ρώσικα: γενν. 4 Δεκεμβρίου 1963), είναι Ουκρανός επικοντιστής που υπήρξε κορυφαίος στο άθλημά του. Εκπροσώπησε τη Σοβιετική Ένωση πριν τη διάλυσή της το 1991. Θεωρείται ο καλύτερος επικοντιστής όλων των εποχών και ένας από τους καλύτερους σύγχρονους αθλητές.

Ο Μπούμπκα έχει κατακτήσει 6 συνεχόμενα Παγκόσμια Πρωταθλήματα Στίβου, ένα χρυσό μετάλλιο στους Ολυμπιακούς και έχει σπάσει το παγκόσμιο ρεκόρ άλματος επι κοντώ 35 φορές (17 ανοιχτού και 18 κλειστού στίβου). Είναι ο πρώτος που πέρασε τα 6 μέτρα και ο μόνος που έχει περάσει τα 6.10 (έως τον Ιανουάριο του 2007).

Κατέχει το σημερινό παγκόσμιο ρεκόρ των 6,14 μέτρων σε ανοικτό στίβο από τις 31 Ιουλίου 1994 στο Σεστριέρε της Ιταλίας. Στον κλειστό στίβο κατέχει τη δεύτερη καλύτερη επίδοση όλων των εποχών, πίσω από τα 6,16 μέτρα του Γάλλου Ρενό Λαβιλενί (επετεύχθη στις 15 Φεβρουαρίου 2014). Το άλμα του Μπούμπκα ήταν στα 6,15 μέτρα και σημειώθηκε στις 21 Φεβρουαρίου 1993 στο Ντόνετσκ της Ουκρανίας.

Βιβλιογραφία

<http://www.sigmalive.com/archive/sports/london+2012/507156#sthash.pXWMRMuH.dpuf>

<http://www.sigmalive.com/archive/sports/london+2012/507156#sthash.pXWMRMuH.dpuf>

<http://og.in.gr/static/hog/1948.asp>

www.el.wikipedia.org/wiki/σφαγή_του_Μονάχου

[www.el.wikipedia.org/wiki_θερινοί_ολυμπιακοί_Αγώνες_1972](http://www.el.wikipedia.org/wiki/θερινοί_ολυμπιακοί_Αγώνες_1972)

www.tvxs.gr/news/ταξίδια-στο-χρόνο/ο<<μαύρος-σεπτέμβρης>>-των-ολυμπιακών-αγώνων-του-μονάχου

El.wikipedia.org/wiki

www.patris.gr

www.panathenaic_stadium.gr

<http://www.krassanakis.gr/olympic.htm>